

---

**Gids voor nieuwe studenten**

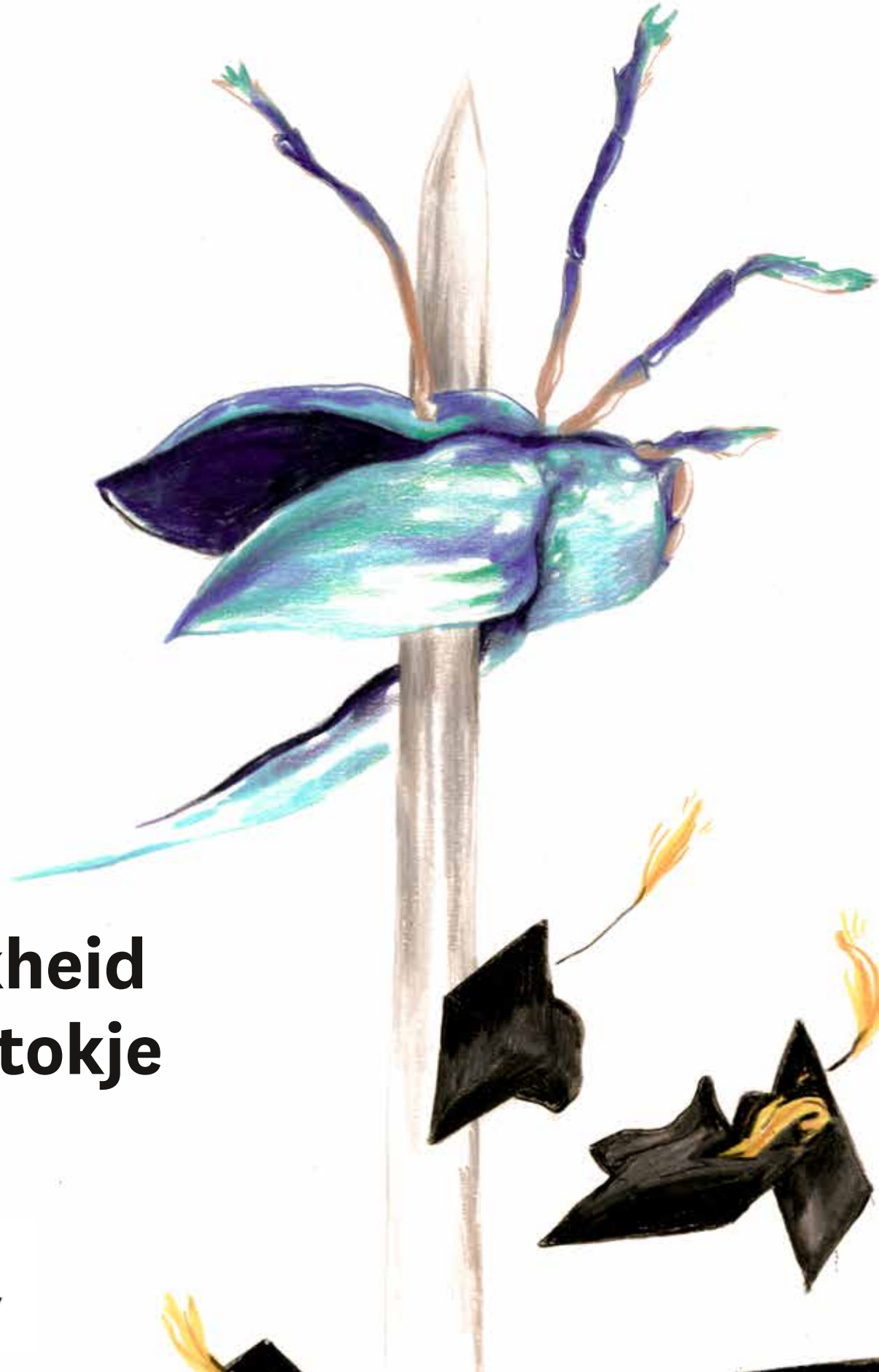
---

**De KU Leuven en haar reputatie van 'white school'**

---

**Dierenproeven: beestachtig of onontbeerlijk?**

---



## Alle gekheid op een stokje

# In deze editie

---

STUDENT



## Gids voor nieuwe studenten

TIPS VOOR JE EERSTE WEKEN IN LEUVEN — 6-7

SOCIAAL



## De KU Leuven en haar reputatie van 'white school'

HOE INCLUSIE HET TIJ MOET KEREN — 18-19

**onderwijs** > De herindeling van het academiejaar — 5

**onderwijs** > Slaagkansen in het hoger onderwijs — 10

**sociaal** > De vrouw op de academische ladder — 12-13

**sociaal** > Dierproeven: beestachtig of onontbeerlijk? — 14

**cultuur** > De impact van YouTube — 22-23

**onderzoek** > Belgica121 zet koers naar Antartica — 27

**internationaal** > Chinese invloed aan de KU Leuven — 28-29

beeldreeks — 20-21

onderhond — 26

KU Leuven — 36-37

## Waar was jij in 2001?

NAVRAAG MET WIM HELSEN — 32-35



*'Mensen spelen voortdurend een rol.'*



### Gezocht: scherpzinnige hofnarren (M/V)

Een pleidooi voor doordachte humor — 11

### Koester de stilte

Draag beter zorg voor je gehoor, betoogt Arne Van Lautem — 16

In de baarmoeder, naar alle waarschijnlijkheid. Daar spartelde je rond om ter wereld te komen voor een reis die je dwars doorheen de kleuterklas en lagere en middelbare school recht naar de studentenstad aller studentensteden heeft gevoerd. En hier sta je dan.

Het geratel van de rolkoffers over de kasseien tijdens de wekelijkse intocht is gaan liggen, misschien ben je al eens neergezegen voor een pintje aan de langste toog van de wereld, de Oude Markt. Luc Sels heeft in glimmende toga zijn openingsspeech ten berde gebracht, je cursussen rollen druk van de Accopersen en in de nachtwinkels liggen de diepvriespizza's op je te wachten.

Te midden van al dat schoons ben je nu op het mooiste studentenblad van het land gestuit. Veto is sinds 46 jaar het onafhankelijk blad van de student dat praatjesmakers met te veel noten op hun zang een toontje lager doet zingen. Op de website en in het tweewekelijkse magazine lees je interviews met grote namen, scherpe onderzoeksartikels en het laatste studentennieuws. Je scrollt of bladert erdoor voor foto's, cartoons en grappen en grollen van de joligste Leuvenaars in de KU Leuven. In deze 'nulste' editie vind je alles wat je moet weten over Leuven en je universiteit of hogeschool en een samenraapsel van groot nieuws van het afgelopen jaar, als voorproefje.

## In de nachtwinkels liggen de diepvriespizza's op je te wachten.

Want het studentenleven behelst meer dan achter de boeken zitten. Je ontdekt nieuwe interesses, leert vrienden voor het leven kennen, feest te hard, katert wat en ontdekt de beginselen van zelfstandigheid. Je ontdoen van het keurslijf van de universiteit en schrijven voor de vrije pers is daarbij een aangewezen begin.

Als Veto hoge toppen wil blijven scheren, dan hebben we jou nodig. We zijn op zoek naar schrijvers, recensenten, fotografen, cartoonisten, illustratoren, cameramannen, moppentappers, spellingfreaks, wetenschapskopen en ander creatief talent om ons team te versterken.

Of het nu voor een enkel artikeltje of een hele reeks is, of gewoon om samen een pintje te drinken: kom eens kijken op de open redactievergadering, elke donderdag om 20u, of spring op een weekday eens binnen op onze redactie, op de eerste verdieping van 's Meiersstraat 5. Check de Facebookpagina voor de data van de kennismakingsavonden voor nieuwe leden. Of stuur een mailtje naar [veto@veto.be](mailto:veto@veto.be). Want wij willen 2001-kindjes.☺

**Ana Van Liedekerke is hoofdredacteur, Lien De Proost is redactiesecretaris. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.**

# CARTOON VAN DE WEEK

door [Ira Gielis](#)



DE ENIGE VROUW IN LEUVEN  
DIE NIE VERDOORDEELD WORDT  
VOOR HOEVEEL MAN  
DER AL OPGEZETEN HEEFT.



# De herindeling van het academiejaar: van 2006 tot vandaag

door Tijs Keukeleire

In 2000 schakelden de Vlaamse universiteiten over op het semestersysteem met twee examenperiodes. Aan de KU Leuven wordt al zeker sinds 2006 gesproken over een nieuwe kalender, die in september zou beginnen en de studenten hun kerstvakantie zou teruggeven. Bovendien zou in dat idee de tweede zit sneller op de eerste volgen, wat onderwijskundig beter zou zijn.

## 2012: Het eerste uitgewerkte plan

Een academiejaar dat begint in september, met examens voor Kerstmis en herexamens in zowel januari als juni. Dat plan van toenmalig vicerector Onderwijs Ludo Melis lekt in 2012 uit. Studentenvertegenwoordigers reageren genuanceerd: het nieuwe systeem zou beter kunnen zijn voor studenten met een lichte buis, maar voor anderen te weinig tijd bieden om zich te herpakken.

## 2014: Vlir-nota

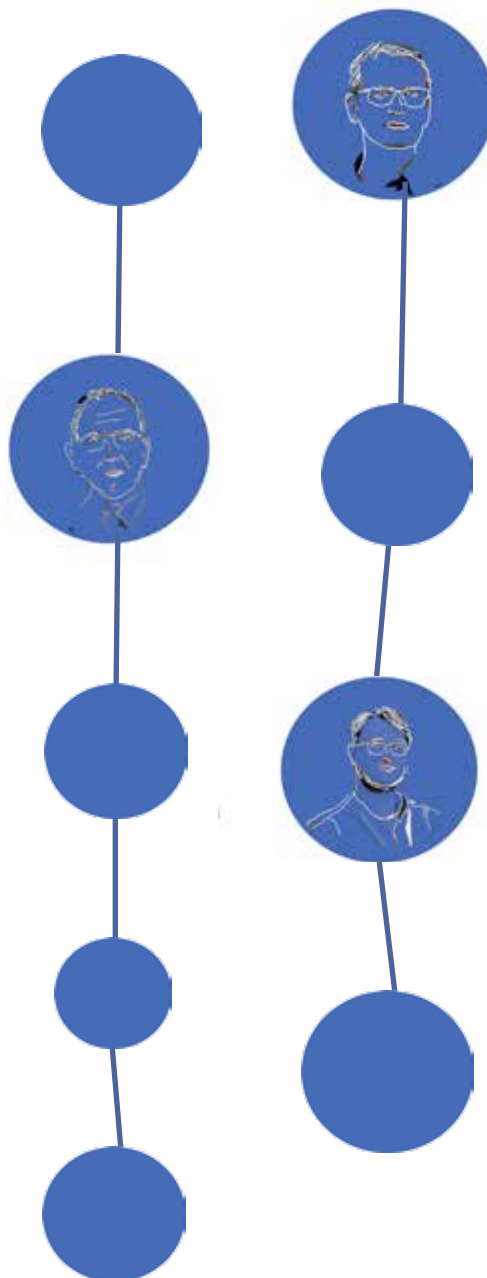
De Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) behandelt het dossier en in november 2014 brengt het een nota uit waarin drie vakantieperiodes vastliggen voor alle Vlaamse studenten. De rest mag zelf ingevuld worden. KU Leuven gaat intern op zoek naar een draagvlak voor een hervorming, maar de discussie loopt vast.

## December 2015: Wondere werkgroepen

Het presenteren van concrete plannen heeft twee keer niet gewerkt en er wordt voor een nieuwe, meer omzichtige aanpak gekozen. Een werkgroep gaat aan de slag die de criteria en de parameters moet vastleggen om toekomstige herindelingsvoorstellen te kunnen evalueren.

## November 2016: Parameters liggen vast

De werkgroep is klaar, de parameters liggen vast. Aan de hand van cijferscores kunnen voorstellen tegen elkaar worden afgewogen. De echte beslissing wordt doorgeschoven naar de volgende rectorploeg. Een nieuwe werkgroep moet de nota omvormen naar een definitief rapport het volgende jaar.



## September 2017: Rector Sels komt in de pers

Drie keer is scheepsrecht: een maand na zijn aanstelling tot rector komt Luc Sels in de pers met concrete plannen over een herindeling. Bekend was al dat Sels progressiever stond in het dossier dan zijn voorganger. Studentenvertegenwoordigers en faculteiten vallen echter uit de lucht: vooraf had Sels niet bij hen afgetoetst.

De UGent is ook bezig met het thema, zo blijkt. Belangrijk, want op zijn eentje zou het moeilijk zijn voor de KU Leuven een herindeling door te voeren. Minister van Onderwijs Hilde Crevits liet in *Veto* optekenen dat ze een decreetswijziging niet uitsloot wanneer er geen stroomlijning zou zijn over alle instellingen.

## December 2017: Tweede werkgroep is klaar

Het definitieve rapport is klaar, waarin verschillende herindelingsconcepten tegen elkaar worden afgewogen als hulp voor het maken van een beslissing. Maar, zo schrijft *Veto*, 'aan de universiteit heerst de sfeer dat de beslissing toch al genomen is.'

## April-mei 2018: De maat is vol

Studentenvertegenwoordigers hebben genoeg van de manier van werken van het rectoraat en willen dat de discussie ten gronde gevoerd kan worden. Op 9 mei bezet Stura symbolisch het rectoraat, een maand na Sels' uitspraak dat 'de studentenvertegenwoordigers – met de klemtoon op "vertegenwoordigers" – niet te vinden zijn voor een kalenderaanpassing.' Het is exact een jaar na Sels' verkiezing.

## 17 mei 2018: UGent levert de doodsteek

De Onderwijsraad van de UGent adviseert zijn raad van bestuur enkel te focussen op activerend leren, en het dossier van de herindeling te laten voor wat het is. Hiermee lijkt de herindeling in zijn huidige vorm van de baan, want alleen kan de KU Leuven niets doen.

Aan de KU Leuven werd daarop ook beslist het educatieve en het kalenderaspect te splitsen. Verschillende onderdelen van het plan, zoals activerende werkvormen, het herkansingsbeleid of startersdagen, worden verder apart onderzocht in verschillende werkgroepen. Het gaat voorlopig nog vooral om principiële bepalingen over de visie van de universiteit, zonder directe praktische implicaties. Een echte herindeling lijkt voorlopig van tafel.⊗

# Gids voor nieuwe studenten

Je eerste maand als (eerstejaars)student zit er bijna op. Of je nu de tijd van je leven beleeft of stilletjes denkt dat Leuven niets voor jou is, met een paar tips kan alles beter.

door [Rani Goelen](#)



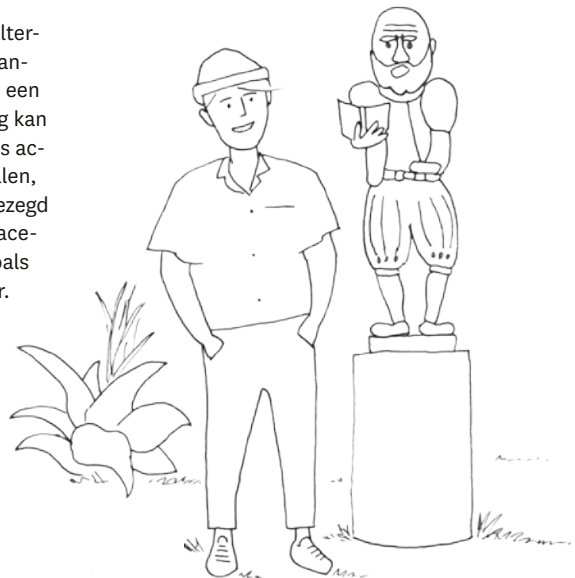
## Studeren en de brandstof daarvoor

Naast de bibliotheken en studeerwalhalla Agora zijn er nog andere opties voor wie eens buitenshuis zijn boeken wil open slaan. Zo is de polyvalente ruimte van college De Valk een gezellige ruimte om wat bij te werken. Daar kan je eveneens iets te biken vinden in de Alma foodcorner die achteraan de zaal is. Als je een cafeïnehoudend duwtje in de rug nodig hebt, kan je altijd in Café Noir of Kup gaan zitten, beide in de Naamsestraat. Zeker als je niet gewend bent jezelf aan het werk te moeten zetten, kan het een groot verschil maken je studie-uren aan iets aangenaams te koppelen.



## Snuifje cultuur

Ken je Cinema Zed al? Gezellig en goedkoper alternatief voor de Kinopolis, met een gevarieerd aanbod aan films van een iets hoger kaliber. Als je een cultuurkaart hebt aangekocht bij je inschrijving kan je je agenda ook meteen vol plannen met gratis activiteiten waarover je thuis eens iets kan vertellen, wat van een nachtje Bierkelder niet bepaald gezegd kan worden. Like ook meteen hun pagina op Facebook zodat je weet wat er te wachten staat, zoals het openingsconcert van Spinvis op 10 oktober.



## Kom buiten

Veilig en lekker warm op kot blijven en Netflix afschuimen met een doos Tresor op je schoot kan aantrekkelijk zijn, maar onderschat eenzaamheid bij eerstejaarsstudenten niet. Ga naar de les, ook als je prof je een lichte vorm van migraine geeft. Zo hier en daar zegt hij heus wel iets nuttigs en ondertussen kan jij eens denken over met wie je liefst een koffietje zou gaan drinken na de les. Dat gezegd zijnde, echte vrienden maak je niet op een week tijd, en je bent geen sociale paria als je je soulmate nog niet ontmoet hebt. Geef het wat tijd, en op het einde van het jaar sta je waarschijnlijk versted van hoeveel sympathieke snoetjes je vriendenkring rijker is geworden.



(Ook buiten het uitgaansleven om doet het deugd om het centrum eens te verlaten)

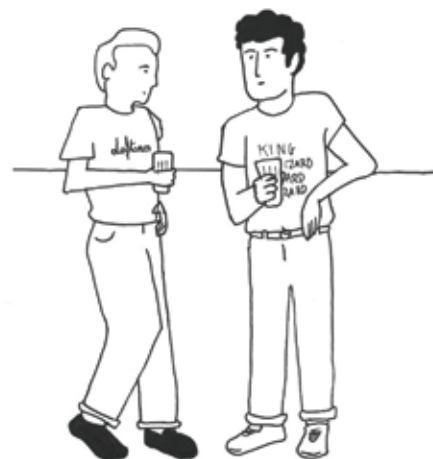
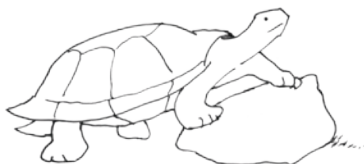
© Guillaume Deprez



student

### Leer koken

Laat die nieuwste editie van *Ons kookboek* die je nog snel in de handen is gestopt door een bezorgde oma, moeder of nonkel niet gewoon stof verzamelen in je boekenkast, maar gebruik hem. **Leer drie gerechten koken in je eerste jaar** en voilà, je bent klaar voor je medaille van zelfstandige spruit. Hoewel snel langs Carrefour Express om de hoek gaan een makkelijke oplossing lijkt, maak je trouwens toch best de trip naar de ring voor de Delhaize of Sint Maartensdal voor de Colruyt. Het lijkt misschien niet zo maar die paar euro's extra tellen snel op.



### Verenig je!

Er zijn echt enorm veel manieren om je studententijd rijk en leerzaam te maken die zich allemaal buiten de aula bevinden. Je kan bij Stura (Studentenraad KU Leuven) debatteren over de indeling van het academiejaar, de Leuvense studenten vertegenwoordigen bij LOKO (Leuvense studenten-koepel) of veel leren over samenwerking (en pintjes tappen) bij je lokale presidium. **Of heb je ambities om de wereld te veroveren met pen en papier?** Was er nu maar een gezellige plaats waar je op laagdrempelige wijze een journalistiek eindproduct leerde afwerken onder begeleiding van een fijne redactieploeg met een mooi rood logo. Wat een droom zou dat zijn.

### Voor een pintje en een ei

Niets mis met de Oude Markt afschuimen om voor een derde keer *De Vriendschapsband* van X!nk mee te brullen, maar er zijn originelere opties voor wie goed kijkt. Zo kan je bij Inn 't Joor 1 bij cafébazin Germaine terecht voor een hardgekookt eitje in het gezelligste en kleinste café van Leuven. **Ook buiten het uitgaansleven om doet het deugd om het centrum eens te verlaten.** Initiatieven als HAL 5 en Stelplaats zijn net als vaste waarde OPEK zeker het verkennen waard. Voor wie toch de Nicole voor zijn Hugo al heeft ontmoet in deze eerste weken is de Keizersberg beklimmen met een prachtig uitzicht op Leuven tot gevolg trouwens een leuk idee voor een date.



### Dan nog één ding

Voel je vooral nooit onder druk gezet om iets te doen wat je eigenlijk niet wil. Of dat nu drank, drugs, of een rechtenstudie is waar je zelf eigenlijk niet helemaal zeker van bent. De komende vijf jaren draaien namelijk in de eerste plaats om jou en hoe jij wil dat je leven eruit gaat zien. **Dus werk hard, probeer alles wat je interessant lijkt eens uit** en doe vooral wat jou een goed gevoel geeft. Dan komt alles wel op zijn pootjes terecht. ☺



# ‘De beeldvorming over studenten moet dringend veranderen’

Het sinds dit jaar nieuw Leuvense stadsbestuur introduceerde eveneens een kakelverse schepen studentenzaken, genaamd Thomas Van Oppens. Zijn grootste ambitie in deze functie? Werken aan een betere beeldvorming over de student.

© Rani Goelen



door [Rani Goelen](#)

Thomas Van Oppens is 29 jaar jong, heeft diploma's bedrijfseconomie en economische wetenschappen op zak, is lid van Groen en naast schepen studentenzaken ook verantwoordelijk voor dierenwelzijn, stadsreiniging, ICT en aankoopbeleid. Zes jaar zetelt hij al in de gemeenteraad, eerst gecombineerd met studeren, daarna met werk: in de bankensector, in het middelbaar onderwijs, en zelfs aan de faculteit Economie aan de KU Leuven zelf. 'Ik vind het heel fijn dat ik op één ding kan focussen nu. Ik weet niet hoe lang het nog gaat duren, maar voorlopig is het de hemel.'

**Wat ziet u als de belangrijkste uitdagingen van uw functie als schepen studentenzaken de komende jaren?**

'Ik zie één prioritaire uitdaging, en dat is de beeldvorming over de student terug recht

trekken. De afgelopen jaren is er door pers en media een nieuwe trend ontstaan waarbij het beeld van de student die overlast veroorzaakt, wordt uitvergroot. Het hertekenen van dat beeld is een rol die denk ik voor mij is weggelegd.

'We hebben natuurlijk 50.000 studenten zitten op 100.000 inwoners, geen overlast zou een beetje gek zijn. Maar ik wil tonen dat het ook voordelig is om al die studenten in Leuven te hebben. Wat de politie me telkens weer vertelt, is dat de constante aanwezigheid van studenten in het nachtleven de stad een pak veiliger maakt.

Het uitgaansleven in Leuven draait niet enkel rond vrijdag en zaterdag, maar zeven op zeven.

Dat is een luxe die je op weinig andere plaatsen hebt.'

**U bent schepen studentenzaken, maar bent natuurlijk niet verkozen door studenten zelf. Op welke manier zal u proberen dicht bij de studenten te staan en problematieken ook vanuit hun perspectief te benaderen?**

'Ten eerste ga ik proberen zoveel mogelijk aanwezig te zijn bij het studentengebeuren. Ik draai soms een nacht mee met de politie bijvoorbeeld, en wil ook nog eens gewoon mee uitgaan. Ik heb natuurlijk ook goede contacten met LOKO, en werk waar mogelijk met hen samen.

**‘Er zit een democratisch deficit in de studentenvertegenwoordiging’**



## ‘Ecologisch gezien kunnen we nog wat leren van studenten’

Ik denk echter wel dat er een democratisch deficit zit in de studentenvertegenwoordiging. Enkel een aantal heel geëngageerde studenten hebben invloed, maar er zijn er heel wat die op geen enkele manier geprikkeld worden om te participeren, terwijl ze wel vertegenwoordigd worden.’

‘Ik wil investeren in meer participatieve werkvormen om zo ook de studenten buiten de studentenverenigingen te bereiken. Ik geloof echt dat als studenten het gevoel hebben dat ze beleidsmatig iets kunnen betekenen overlast zal dalen.’

### **LOKO publiceerde naar aanloop van de verkiezingen vorig jaar ook een memorandum met aandachtspunten voor de stad, houdt u hier rekening mee?**

*Van Oppens veert recht uit zijn stoel, trekt de grotendeels lege (het is duidelijk dat hij nog niet lang op dit kantoor zit) kast open, en haalt het memorandum tevoorschijn, en begint dat enthousiast te overlopen.*

‘We kunnen natuurlijk niet alle eisen inwilligen, maar we doen ons best. Een aantal zaken zijn al gerealiseerd, zoals een schepen enkel bevoegd voor mobiliteit die een duidelijk aanspreekpunt kan vormen.’

## ‘Ik zie fakbars als mijn bondgenoot in de aanpak van alcoholmisbruik bij studenten’

### **Uw voorganger Bieke Verlinden heeft meermalen gesproken over de toenemende problematiek rond drinkgedrag bij studenten. Welke oplossingen ziet u? Zet u haar beleid verder of ziet u duidelijke breekpunten?**

‘Ik deel Bieke’s bezorgdheid. We leven in een cultuur waar alcohol gezien wordt als een normale zaak, maar alcohol is en blijft een drug, een harddrug zelfs. Het project Lazarus blijft een bevoegdheid van Bieke, en strekt zich over heel de bevolking. Drankmisbruik is niet alleen een probleem bij studenten he.’

‘Er moet volgens mij vooral ingezet worden op bewustwording, alcoholvrij bier serveren is niet voldoende. Fakbars spelen bij deze problemen een enorm belangrijke rol, en ik zie hen dan ook als mijn bondgenoot, niet als vijand. Ze halen mensen uit hun kot, zorgen voor sociale controle, en moeten die verantwoordelijkheid ook opnemen.’

### **Probeer u vanuit uw eigen groene overtuigingen ook mee uw schouders te zetten onder duurzaamheidsprojecten voor en door studenten?**

‘Absoluut. Als ik geen schepen was geworden, zou ik geprobeerd hebben medewerker te worden bij de Green Office van de KU Leuven zelfs! Zij zijn een enorm belangrijke partner in het Leuven 2030 project, maar die dingen zijn natuurlijk in de eerste plaats de bevoegdheid van de schepen klimaat.’

‘Mijn job is vooral om studenten te engageren om ecologischer te leven. Eigenlijk zijn ze al goed bezig hoor. Het grootste deel van de uitstoot in Leuven is afkomstig van woonst, en studenten leven net heel efficiënt samen. Eigenlijk kunnen we nog wat van jullie leren. Jullie mogelijkheden

om bij te dragen aan de klimaatdoelstellingen zijn beperkt, we moeten in de eerste plaats kotbazen stimuleren om ecologischer te zijn.’

### **En tot slot. U staat bekend om uw playlists op Spotify. Waar luistert u nu naar, en waar zouden de studenten volgens u ook naar moeten luisteren?**

Lacht. ‘Oei, die hebben jullie ook al gevonden. Ik luister de laatste tijd veel naar podcasts eigenlijk. Nu luister ik naar Revolutions, die over de belangrijke revoluties gaat. Momenteel zit ik aan de zoveelste Franse, spannend. Verder luister ik momenteel naar Jake’O, Mac Miller en ... goh, ik luister nog steeds naar Kanye West, ik kan er niets aan doen, ik blijf het goed vinden.’



# Wordt de afstand tussen het hoger en secundair onderwijs stilaan onoverbrugbaar?

Achter de lage slaagkansen in het eerste jaar schuilt een groter probleem in de voortrajecten van studenten. Die lijken in Vlaanderen steeds minder te appelleren aan de uitdagingen van het hoger onderwijs.

door [Vinsent Nollet](#), [Daan Delespaul](#) en [Ana Van Liedekerke](#)

Ons onderwijssysteem mag dan wel top zijn in de Europese klas, de afgelopen jaren tonen de cijfers enkele zorgwekkende trends. Vooral in de overgang van secundair naar hoger onderwijs staan nog heel wat werven open, zo bewijzen nieuwe cijfers. Waar een diploma ASO in het verleden nog garant stond voor een bruisende academische carrière, lijken steeds meer studenten met zulk diploma niet voldoende gewapend voor de uitdagingen van het hoger onderwijs. Van die ASO'ers wist slechts tien jaar geleden nog minstens de helft hun bachelordiploma in drie jaar te halen, momenteel nadert dat cijfer met 39,84% de grens van een derde.

‘Dat wil zeggen dat het beginniveau van de studenten lager is dan vroeger’, meent Koen Daniëls, Vlaams parlementslid voor N-VA. ‘Studenten hebben dan nog wel altijd een diploma secundair onderwijs, maar we stellen vast dat ze er langer over doen om een diploma hoger onderwijs te halen. Ondanks het diploma secundair onderwijs beschikken ze dus niet noodzakelijk over de noodzakelijke basiskennis en competenties om te slagen in het hoger onderwijs.’

## Pact

Dat bevestigt ten dele het reeds vermelde plaatje van de student die langer studeert, maar ook structureel komen hier heel wat problemen naar boven. Niet alleen daalt de onderwijskwaliteit in Vlaanderen volgens rankings als de PISA en TIMSS jaar na jaar, evenzeer blijkt de wisselwerking tussen universiteiten en middelbare scholen minimaal. Reken daar nog eens bij dat de slaagcijfers over drie jaar voor buitenlandse en

Waalse studenten stabiel blijven, en het wordt duidelijk dat een groot deel van de problemen rond slaagkansen zich in dat voortraject bevinden.

Om de studieduurverlenging tegen te gaan werd vooralsnog vooral geopteerd voor een grotere nadruk op oriëntering van toekomstige studenten. Om die reden werd een graduele uitbreiding van niet-bindende toelatingsproeven ook in het huidige regeerakkoord opgenomen. Dit beleid biedt volgens Spruyt geen soelaas: ‘Met wat we nu doen met toelatingsproeven en dergelijke meer, doen we eigenlijk het omgekeerde. Daarmee zondert men het hoger onderwijs net verder af. Wel dan zeg ik: misschien moeten we er eerst voor zorgen dat het hoger onderwijs explicieter is in wat het verwacht.’ Aan de hand daarvan zou het secundair onderwijs haar eindtermen dan concreter kunnen aanpassen.

Vanuit verschillende Vlaamse rectoraten krijgen we dezelfde boodschap te horen. ‘Als deze cijfers kloppen, moeten we dringend met het secundair onderwijs gaan praten’, zegt een vice-rector van een Vlaamse universiteit. Vlaams minister van Onderwijs Hilde Crevits lijkt alvast tegemoet te komen aan die vraag: ‘Volgend jaar vangt de modernisering van het secundair onderwijs aan, mét nieuwe ambitieuze eindtermen.’

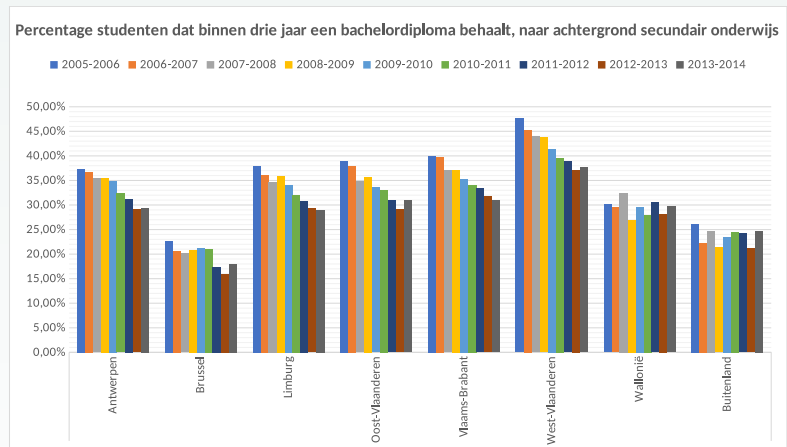
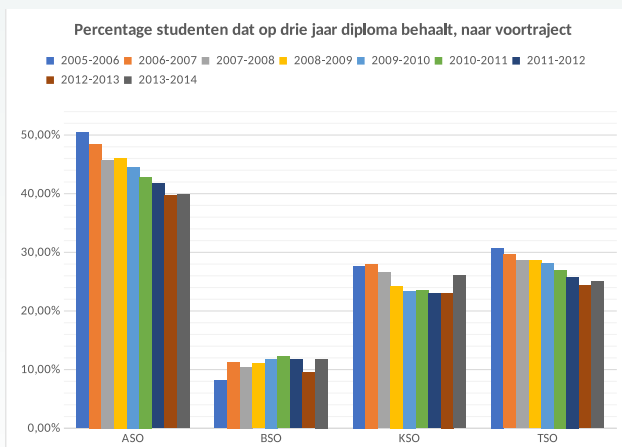
Daarnaast werd gewerkt aan verschillende oriënteringsproeven om leerlingen bewuster hun studiekeuze te laten maken: ‘De proeven geven studenten in spe een duidelijk beeld van wat ze kunnen verwachten in de opleiding en hoe ver ze staan, wat hun sterke en minder sterke punten zijn.’

(Lees een meer uitgebreide versie van dit artikel [op veto.be](#))

## Brussel: het kneusje van het Vlaamse onderwijs?

Gepeild naar de regionale verschillen in studieduur valt vooral de zwakke score van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op. Van de studenten die school hebben gelopen in Brussel haalt een dramatische 17,97% slechts zijn of haar diploma in drie jaar, 20% minder dan de Vlaamse koploper West-Vlaanderen. Één van de redenen voor dat dramatisch Brussels resultaat moet volgens Daniëls vooral bij de onderwijstaal worden gezocht: ‘Tot spijt van wie het benijdt, maar ik kan het alleen maar vaststellen, ook uit de resultaten van de PISA-ranking, dat de kennis van het Nederlands daar een cruciale factor is. Enkel en alleen al door het onvoldoende beheersen van de onderwijstaal stellen we vast dat een student op de leeftijd van vijftien tot 3,5 jaar leerachterstand kan oplopen, uitgezonderd socio-economische factoren’

Een tweede factor ziet Daniëls in de lagere onderwijskwaliteit van het Waalse onderwijs, dat ook in Brussel wordt ingericht. ‘Als die studenten dan vanuit een niet-Nederlandse school naar een Vlaamse universiteit gaan, dan weten we hoe dat eruitziet.’ Sebastiano Cincinnato (VUB) nuanceert: ‘Als je de vergelijking maakt tussen stadsgewesten in plaats van provincies worden de verschillen veel kleiner. Het is eerder een stedelijke problematiek dan wat deze grafiek doet uitschijnen, een Brusselse problematiek. De trend blijft wel dat studenten die in steden secundair onderwijs hebben gelopen wat lagere slaagkansen hebben in het hoger onderwijs. Scholen in steden hebben ook een ander en diverser doelpubliek, en andere uitdagingen. Dat maakt het misschien ook uitdagender om leerlingen voor te bereiden op het hoger onderwijs.’



## Gezocht: scherpzinnige hofnarren (M/V)

Lachen is gezond. Humor helpt ons de dingen te relativieren. Maar humor is ook gevaarlijk: hoe paradoxaal het ook moge klinken, een doordacht gebruik is aangewezen.

door [Vincent Cuypers](#)

Er bestaat de laatste tijd nogal wat consternatie over het gebruik van humor. Groot was de verontwaardiging omtrent de weinig smaakvolle 'memes' van jongerenclub 'Schild en Vrienden', of de 'chocomoussempop' van de Ninoofse kandidaat-burgemeester Guy D'haeseleer, maar even groot was de roep om het 'recht op humor' na de aanslagen op het Franse satirische blad Charlie Hebdo in 2015, en even groot is het succes van politieke satire op televisie, of het nu in Amerika is, in Nederland of bij ons. De zaak eens van op afstand bekijken is dus aangewezen.

Godfried Bomans, Nederlands auteur en mediafiguur, en zelf een groot humorist, onderstreept hoe belangrijk het is met dingen te kunnen lachen. Het behoedt je voor fanatisme en geeft 'ruimte en visie, en het vermogen zich in de ander te verplaatsen'. Humor is immers volgens Bomans het vermogen 'de dingen betrekkelijk' te zien, te relativieren. In een tijd waarin fanatisme en radicalisme op vele fronten hoogtij vieren, is dat niet onbelangrijk. De Franse filosoof Bergson wijst in dezelfde richting. Met iets lachen impliceert dat je tijdelijk loskomt van de gevoelens en de betrokkenheid die je bij iets hebt. Je kunt niet lachen en tegelijk boos of verdrietig zijn. Wie uitglijdt over een bananenschil, kan daar in het begin niet om lachen: men heeft zich bezeerd, en men schaamt zich. Door met de zaak te lachen ga je inzien dat het allemaal zo erg nog niet is, niet waard om je erover op te winden. Met ruzie is het net zo. Op het moment dat je ruzie maakt, lijkt heel de wereld van dat conflict af te hangen. Er samen om lachen helpt de zaak te ontmythen en in te zien dat ruzie maken nergens goed voor is.

Ontzag voor het grote, lachen met het kleine, om het kleine in het licht van het grote klein te houden: dat is de functie van humor.

De intellectuele functie van humor is dus om je er op te wijzen wanneer je te veel in de zaken opgaat. Ook in de politiek is dat belangrijk. De vele politieke satire heeft dus een belangrijke rol. Dat relativieren echter, is volgens Bomans, niet mogelijk zonder een maatstaf waarmee de ernst van de zaken gemeten wordt. Als humor de dingen op hun ware grootte

**Ontzag voor het grote, lachen met het kleine, om het kleine in het licht van het grote klein te houden: dat is de functie van humor.**

plaatst, in het licht van de hele werkelijkheid, dan is het nodig de ware grootte van de dingen te kunnen herkennen. Bomans wijst daar op een belangrijk punt. Het voorval met de bananenschil, een ordinaire ruzie, en heel wat elementen uit de politiek zijn betrekkelijk klein. Andere zaken, de Holocaust, en hongersnoden in Afrika, zijn dan weer groot, en moeten ook als dusdanig worden erkend.

Ik vraag me af of we dat talent om de ware grootte, de ware ernst of onernst van de dingen in te schatten niet aan het verliezen zijn, en wel in twee richtingen. Dat talent ontbreekt bij Schild en Vrienden en bij D'haeseleer en zij zijn niet de enigen. Sommige zaken raken te diep om mee te lachen. Je moet dat kunnen inzien. Anderzijds is het teleurstellend hoe snel mensen in een kramp schieten, wanneer bepaalde zaken met een kwinkslag aan de kaak gesteld worden. Zelfs politici moeten zichzelf kunnen relativieren. Ontzag voor het grote, lachen met het kleine, om het kleine in het licht van het grote klein te houden: dat is de functie van humor, en dat vergt fijngevoeligheid. Volgens Bomans konden vroeger alleen de scherpste intellectuelen hofnar worden. Fijnzinnige hofnarren kunnen zich bij dezen melden voor een roemrijke carrière!☺

**De Splinter bevat een mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.**



**LOKO, DAT IS:  
SPORT  
CULTUUR  
INTERNATIONAAL**

**... EN ZOVEEL MEER!**

Meer info? [www.loko.be](http://www.loko.be)



# Hoe hoger de functie, hoe minder vrouwen aanwezig, ook aan de universiteit

Op een goede universiteit is plaats voor iedereen. En nog belangrijker, voor iedereen evenveel. Hoe staat het met de vrouwen in deze groep en welke initiatieven dienen de aanwezigheid te versterken?

door [Lien De Proost en Rani Goelen](#)

Op de website van Diversiteitsbeleid KU Leuven vinden we cijfers over de aanwezigheid van vrouwelijke werknemers aan onze universiteit. In het totaal was in december 2015 iets meer dan 27 procent van het zelfstandig academisch personeel vrouw. Naar 2017 toe is dat aantal gestegen met ongeveer twee procent.

Hoewel dit cijfer niet per se zorgwekkend is, is het volgende feit dat wel. Het aantal vrouwen lijkt significant te dalen per trede op de academische ladder. In cijfers van 2017 zien we dat in de groep docenten de vrouwen door 41 procent vertegenwoordigd worden. Ongeveer 31 procent van de hoofddocenten is vrouw, slechts 26 procent van de hoogleraren en ten slotte is slechts 16 procent van alle gewoon hoogleraren van de KU Leuven vrouw.

Wat deze cijfers significant maakt, is dat wel bijna 51 procent van de masterdiploma's aan de KU Leuven behaald wordt door vrouwen. Van de doctorandi zijn ongeveer 45 procent vrouw en ook in de groep van de postdocs zijn vrouwen nog door een goede 38 procent vertegenwoordigd.

Ons bewust zijnde van een aantal sterke vrouwen aan de KU Leuven-top die niet uit het oog te verliezen zijn, kunnen we deze cijfers toch als schrijnend omschrijven. En wij zijn blijkbaar niet

de enigen die dit vinden. Onder andere in de Leuvense faculteiten Hoger Instituut voor Wijsbegeerte en Rechtsgeleerdheid huizen initiatieven die reeds heel wat beweging opwekten.

## Een lunch voor de vrouw alleen

Sinds een aantal jaar worden aan het HIW *Female Student Lunches* georganiseerd. Dit initiatief werd in het leven geroepen door een samenwerking tussen twee vrouwelijke professoren aan de faculteit, professor Karin de Boer en professor Julia Jansen.

Het idee kwam er niet zomaar. Zo stelt De Boer: 'We zijn ermee begonnen omdat bekend is dat goede vrouwelijke studenten vaker afhaken dan even goede mannelijke studenten. Daarom leek het ons verstandig om af en toe die vrouwelijke studenten bij elkaar te laten komen om eventuele zorgen of obstakels te bespreken, maar ook om positieve voorbeelden te geven in de vorm van lezingen van PhD-studenten en vrouwelijke postdocs die wel zijn doorgegaan.'

Dat feminisme hier effectief *gelijkheid* betekent, wordt duidelijk in de visie van De Boer: 'Ook mannelijke studenten zouden baat hebben bij vergelijkbare mogelijkheden om van gedachten te wisselen over twijfels, rolmodellen en de verhouding werk-privéleven. Ik kan me voorstellen dat sommigen zich afvragen waarom vrouwen nu die aandacht krijgen die misschien

ook voor mannen zinvol zou kunnen zijn. Die vraag is denk ik ook terecht.' De *Female Student Lunches* zijn duidelijk niet zomaar koffieklets. De telkens ongeveer vijftien aanwezige leden laten zich inspireren door elkaar. 'Er wordt vaak ook onderling advies gegeven, bijvoorbeeld over bepaalde dynamieken binnen werkgroepen. Het gaat hier om ondersteuning van elkaar, maar ook om het identificeren van gemarkeerde redenen om niet verder te willen gaan als vrouw.'

**'We zijn absoluut geen clubje vrouwen dat samenkomt om te zeuren over mannen'**

[Marie Spinoy](#), *Lean In Leuven Law*

Wat de klim op de academische ladder voor een vrouw moeilijker maakt, is niet meteen duidelijk. Zo stelt De Boer: 'Een belangrijk element is zeker het ontbreken van voldoende positieve rolmodellen. Verder zijn er ook zaken die met de cultuur te maken kunnen hebben; situaties waarin vrouwelijke studenten minder snel hun stem laten horen, bijvoorbeeld in een bepaalde werkgroep of college. Ook speelt een negatief zelfbeeld of onzekerheid misschien een rol.'

## Leanin' Law voor de vrouw

Ook aan de faculteit Rechtsgeleerdheid blijft initiatief niet uit. In 2016 werd het project *Lean In Leuven Law* opgericht door een aantal (mannelijke en vrouwelijke) assistenten, waaronder

**'We zijn ermee begonnen omdat bekend is dat goede vrouwelijke studenten vaker afhaken dan even goede mannelijke studenten'**

[Karin de Boer](#), *professor aan het HIW*



Françoise Auvray.

De organisatie werd geïnspireerd door het model ontworpen Sheryl Sandberg (COO van Facebook) in 2013. 'We zagen dat zulke projecten in Amerika vorm aannamen en vonden dat er in Leuven ook aandacht moest komen voor genderongelijkheid', aldus Auvray. 'Hoewel we de structuur van Sandberg over de jaren hebben laten vallen, blijft het kernidee hetzelfde: mannen en vrouwen allebei meer laten leunen naar taken die niet binnen hun respectievelijke genderste-

## 'Vrouwen zetten zichzelf soms in de hoek door niet eens te appliceren voor hogere posities'

Marie Spinoy, *Lean In Leuven Law*

reotypen vallen.'

'We zijn absoluut geen clubje vrouwen dat samenkomt om te zeuren over mannen, we willen die stereotypen over feminisme voorbij', zo zegt Marie Spinoy, sinds dit jaar begonnen aan haar

## 'Ook mannelijke studenten zouden baat hebben bij mogelijkheden om van gedachten te wisselen over twijfels, rolmodellen en de verhouding werk-privéleven'

Karin de Boer, *professor aan het HIW*

doctoraat over discriminatierecht.

'We proberen daarom ook mannen aan te trekken. Op het niveau van de lezingen lukt dat vrij goed, op het vlak van publiek nog iets minder. Het is een uitdaging waar we ons voor willen inzetten, zo ging onze eerste lezing over vaderschapsverlof. Het is voor mannen vaak moeilijk om dat aan te vragen, en zulke problematieken willen we ook bespreekbaar maken.'

Sinds dit jaar krijgt *Lean In* ook beperkte financiële steun van het rectoraat, waardoor ze bijvoorbeeld de verplaatsingskosten van hun sprekers kunnen vergoeden. 'Bij *Lean In Law* staat bewustwording centraal. Vrouwen zetten zichzelf soms in de hoek door niet eens te appliceren voor hogere posities, en dat willen wij voorkomen', aldus Spinoy.

### Blijven vechten op de goede weg

Hoewel we op de goede weg lijken te zijn, kunnen we nog niet stellen dat het doel bereikt is. Het doel is namelijk niet enkel een 50-50 indeling van het universiteitspersoneel. Gendergelijkheid draait niet louter om cijfers, en uit zich vaak in subtiele aspecten van zowel iemands persoonlijk als professioneel leven. Als er zich problemen voordoen moeten deze in een veilige sfeer besproken kunnen worden. Hoop is gevestigd op het nieuwe beleidsplan Diversiteit van 2018. Ann Gils, voorzitter van de werkgroep Vrouw & Universiteit, zei vorig jaar in *Veto*: 'Het zijn voornamelijk mannen die zichzelf durven ophemelen en in de verf te zetten, waardoor uiteindelijk minder vrouwen gekozen worden.' Laat hierbij dus duidelijk zijn wat de vrouw te doen staat: *hell yeah, you can!* ☺

© Ira Gielis



# Beestachtig of onontbeerlijk?

Op de heuvels van Gasthuisberg verblijven Leuvens merkwaardigste inwoners. Het universitaire Proefdierencentrum herbergt een grote collectie exotische en minder exotische dieren.

door [Tom Dinneweth](#) en [Daan Delespaul](#)

Het Proefdierencentrum herbergt naar schatting 98 000 dieren - muizen, fruitvliegjes en zebra-visen, maar ook boerderijdieren en primaten. Daar wordt overigens niet geheimzinnig over gedaan - op simpele aanvraag krijgen we een rondleiding, en bij het ter perse gaan komt het Proefdierencentrum ook met een vernieuwde website waarop de hele werking uit de doeken gedaan wordt, inclusief fotomateriaal en een uitgebreide FAQ-pagina.

'Transparantie is iets dat we gaandeweg hebben moeten leren', vertelt Kris Meurrens, directeur van het Proefdierencentrum. 'Vroeger zou je meer toestemmingen nodig gehad hebben om hier langs te komen en achter de schermen te kijken, maar nu proberen we in de mate van het mogelijke wel open te staan voor dergelijke vragen.'

Onze kritische geest zwakt in ieder geval stapsgewijs af doorheen de rondleiding. Dagelijkse controles moeten de leefkwaliteit van de muizen vrijwaren, en ook de stallen van de boerderijdieren zijn proper en ruimtelijk. Ook op de onderzoeken zelf, onder meer naar ALS, Alzheimer, kanker en allerhande cardiovasculaire aandoeningen, valt weinig af te dingen. 'Onze ambitie is om uiteindelijk tot een soort zorgcultuur te komen,' vertelt Meurrens, 'waarbij iedereen zich bij elke stap van het proces afvraagt hoe ze het lijden van het dier kunnen verminderen, of er geen alternatief bestaat voor de dierenproef, enzovoort.'

'We proberen zoveel mogelijk om de dieren na een onderzoek in te zetten voor een nieuw onderzoek', vervolgt hij. 'Een groot deel van de dieren wordt achteraf geëuthanaseerd, maar indien mogelijk stellen we ze ook beschikbaar voor adoptie. Dat hebben we bijvoorbeeld gedaan met een groep katten een tijd geleden. Bij de primaten is het zo dat we trachten om de dieren te pensioneren - dan worden ze naar speciale faciliteiten gestuurd om ze te socialiseren en daarna eventueel te plaatsen in dierentuinen en dergelijke.'

## Ethische dierproeven?

De KU Leuven gaat alvast niet lichtzinnig om met het welzijn van de proefdieren. Zo'n twintig jaar



© Anneka Robeyns

geleden riep de universiteit de Ethische Commissie Dierenproeven in het leven, een toezichtsorgaan dat alle onderzoeken met proefdieren nagaat en onethische onderzoeken kan tegenhouden. Zij nemen hun taak alvast *au sérieux*: rond de 60% van de aanvragen wordt in eerste instantie geweigerd. Vaak moeten dan verduidelijkingen worden aangebracht of andere technieken worden gebruikt. In sommige gevallen kan dit een onderzoek zelfs twee tot drie maanden vertragen.

'De bedoeling twintig jaar geleden was om de wetenschappers te laten nadenken over wat ze de dieren aandoen', weet dierenarts, bioloog en dierenvriend Bruno Goddeeris, voorzitter van de Ethische Commissie. 'De KU Leuven was toen een beetje een voorloper, omdat er zo weinig wetgeving rond bestond. Inmiddels is de wetgeving zichtbaar verbeterd en bestaan er op andere universiteiten gelijkaardige commissies.' Die veranderde mentaliteit is ook te zien in het Proefdierencentrum waar men er alles aan doet om het leven van de dieren zoveel mogelijk op te fleuren.

Via themaweken brengt men de dieren zo vol-

## 'Transparantie is iets dat we gaandeweg hebben moeten leren'

[Kris Meurrens](#), directeur van het proefdierencentrum

doende variatie om hen actief te houden. Deze week mochten de varkens zich bijvoorbeeld uitleven met ballen. Daarnaast mogen de boerderijdieren zich ook verwarmen aan de zachte kerstmuziek die uit de speakers van de stallen weerklinkt.

## Onderzoek

Toch blijven dierenproeven voor de nodige controverser zorgen. Dierenrechtenorganisaties als Gaia zijn al langer kritisch en uiten dan ook regelmatig hun kritiek op de aanpak van de KU Leuven. Cardiovasculair onderzoeker Michael Staring, die zelf proeven met dieren uitvoert, kan dat sentiment begrijpen, maar wijst ook op de vele resultaten die zulk onderzoek opleveren: 'Er is zo het voorbeeld van de Ebola-epidemie in West-Afrika: meer dan 10 000 mensen kwamen hierbij om het leven. Er was toen geen enkel medicijn beschikbaar dat de ziekte kon stoppen of afremmen. De eerste effectieve behandeling werd ontwikkeld door serum van geïnfecteerde muizen te isoleren. Dit serum bleek apen te beschermen van een dodelijke dosis Ebola-virus. Dankzij die therapie konden doodzieke patiënten overleven.'

Daarnaast kunnen dierenproeven heel wat inzichten opleveren die bij proeven op mensen simpelweg onhaalbaar zouden zijn. Voorbeelden vindt men binnen de psychologie: 'Wanneer mensen worden onderzocht hebben we immers te maken met allerlei interfererende factoren die psychologische metingen kunnen verstoren', weet Rudi D'Hooge, biologisch psycholoog aan de KU Leuven. 'Dierproeven worden uitgevoerd op genetisch identieke dieren en in gecontroleerde omgeving, dus zoveel mogelijk afgeschermd van omgevingsinvloeden.'

## Een lastige afweging

De wetenschap lijkt zo moeilijk zonder dierenproeven te kunnen, maar onder impuls van Europese wetgeving wordt meer dan ooit gestreefd naar een minimumaantal getroffen dieren. 'Het doel moet de middelen wettigen', meent Goddeeris. 'En die middelen moeten met zo

min mogelijk pijn, letsel en aantal dieren worden bereikt. Binnen de Ethische Commissie werken we daarom met drie 'v's' om tot een oordeel te komen: verminderen, verfijnen en vervangen. De KU Leuven zou daar graag nog een vierde v voor 'verantwoorden' aan toevoegen. Op die manier hopen we de onderzoekers toch wat meer aan te sporen zelf de ethische afweging voor hun onderzoek te maken.'

Het aantal dierproeven aan de KU Leuven daalt op dit ogenblik echter niet en volgens Goddeeris

## 'De bedoeling twintig jaar geleden was om de wetenschappers te laten nadenken over wat ze de dieren aandoen'

*Bruno Goddeeris, voorzitter Ethische Commissie Dierenproeven*

is dat terecht te wijten aan de grotere kennis en vooruitgang die nu kan verworven worden bij de inbreng van zogenaamde *knockout* en *knockin* genen bij muizen. Daarnaast is er de laatste twintig jaar een enorme toename van het biomedische onderzoek en aantal onderzoekers aan de KU Leuven die op zoek gaan naar alternatieven.

Bovendien lijkt het lang niet zeker dat zoveel dierproeven in de toekomst nog nodig zullen zijn. Heel wat wetenschappelijke vragen kunnen zo reeds beantwoord worden aan de hand van alternatieven zoals celculturen en computermodellen. Het zoeken naar alternatieven moet echter ook topwetenschap zijn en volgens Goddeeris kunnen universiteiten alleen die strijd niet leveren: 'Zolang de staat niet meer fondsen vrijgeeft voor alternatieven gaan we daarop niet vooruit gaan. Wetenschappers worden nu eenmaal beoordeeld op sterke publicaties en die ga je maar verkrijgen voor zover je de experimenten en conclusies op ganse organismen in de betrokken diersoort of gastheer kunt nemen.'<sup>9</sup>

### Hoe werkt de Ethische Commissie?

Dat het niet altijd evident is om over een dierproef te oordelen, zal vast niet verrassen. Rudi D'Hooghe, biologisch psycholoog en lid van de Ethische Commissie Dierenproeven (ECD) getuigt in eigen naam: 'Voor men een dierproef mag uitvoeren in een erkend dierenlab van de KU Leuven, moet die telkens worden goedgekeurd door de ECD. Ik kan niet zeggen dat er aan bepaalde aspecten of delen van de informatie, die aan de ECD wordt doorgegeven, significant meer aandacht wordt besteed dan aan andere. Wel zie ik dat de verschillende leden van de ECD wat andere expertise hebben en daardoor verschillende aspecten van de aanvraag uitlichten.'

'We vinden er ethici, juristen, dierenartsen, biologen, statistici, etc. - vele ECD-leden voeren zelfs geen proeven uit, hebben geen connectie met onderzoekers en staan zelfs erg kritisch tegenover dierproeven. Een minderheid van de dierproeven is ernstig te noemen, desondanks krijgen deze proeven disproportioneel meer aandacht van de ECD. Wat ik vooral zie terugkomen zijn vragen zoals: 'Hebben de onderzoekers wel dit aantal proefdieren nodig?' 'Hoe verantwoord is het aantal?' 'Wat is de ernst van de dierproef voor het dier en hoe zou deze ernst kunnen worden verminderd?' 'Kan er nog iets gebeuren om ongemak/pijn weg te nemen of te verminderen?' Recent heeft de ECD veel aandacht besteed aan de vraag of de onderzoekers voldoende hebben gezocht naar alternatieven, zoals: heeft de onderzoeker genoeg gedaan om zijn onderzoek zonder dierproeven uit te voeren? Maar we moeten, ook als ECD, aanvaarden dat vele proeven nog niet zonder levende dieren kunnen gebeuren.'

'Het afschaffen van dierproeven zou een belangrijk segment van onderzoek stil leggen. Willen we dit wel echt in een maatschappij, die nog steeds miljarden dieren verdelgt, gebruikt als voeding of op wilde dieren jaagt voor recreatie? Ik ga er alleszins vanuit dat afschaffing effecten zou hebben op onderzoek en innovatie, waar zelfs de heftigste tegenstanders niet gelukkig mee zouden zijn. Maar ook over dit punt hebben de verschillende leden van de ECD verschillende meningen.'

### Enkele cijfers uit 2017

**412** onderzoeks aanvragen werden gedaan bij de Ethische Commissie Dierenproeven.

Ongeveer **40%** daarvan wordt bij een eerste aanvraag goedgekeurd, er werd wel geen enkel onderzoek geweigerd.

Er passeerden **98.635** dieren in het Proefdierencentrum, **85,4%** daarvan werden ingeschakeld in onderzoek binnen de biomedische sector.

**31,4%** van de onderzoeken waren gericht op het zenuwstelsel van de dieren, **22,8%** gebeurde in het kader van de strijd tegen kanker.

In totaal werden vorig jaar rond de **260.000** proefdieren gebruikt in Vlaanderen.

**2,1%** van de dierproeven aan de KU Leuven zijn dodelijk, dit neemt niet weg dat veel dieren na het onderzoek kunnen geëuthanaseerd worden. Proefdieren (voornamelijk kleine dieren zoals muizen en ratten) kunnen een potentieel risico vormen voor de natuurlijke flora en fauna en mogen daarom niet buiten het Proefdierencentrum komen. Helaas is er niet genoeg funding om alle dieren die niet meer voor een experiment gebruikt kunnen worden te onderhouden in het Proefdierencentrum. Grote dieren, zoals apen, honden en schape gaan na hun onderzoek met pensioen of kunnen ter adoptie worden aangeboden.



© Proefdierencentrum Leuven





## Koester de stilte

'Je weet pas wat je mist als je het kwijt bent.' Een cliché als een huis, aldus Arne Van Lautem, maar wel een dat hij bewaarheid zag op 17-jarige leeftijd, toen de stilte plots verdween.

door [Arne Van Lautem](#)

Op een warme zomerdag in juni 2011 stond ik op het punt om een festivalweide in Antwerpen te betreden, toen ik mijn toenmalige vriendin in een badinerende vlag sms'te: 'Morgen zit ik d'office weer met een tuut opgezadeld.' Wist de naïeve ik veel dat mijn woorden profetisch zouden blijken. Ironie snelt een mens soms vooruit.

Wat ik voorheen als een onomatopee beschreef, kreeg na raadpleging van dokter Google plots een naam: Tinnitus. Tinnitus, ook wel bekend als oorsuizen, fantoomgeluid of kortweg 'T', is het waarnemen van een geluid, zonder dat er in de omgeving een geluidsbron aan te wijzen is. Dat geluid kan zowel in vorm als in sterkte variëren; de ene hoort een aanhoudend gepiep, de andere een voorbijrazende trein. Sommigen horen het onophoudelijk, anderen alleen wanneer het muisstil is. Naar schatting heeft in België 10 tot 30% van de bevolking er last van. 5% ervaart ernstige hinder. Tinnitus is geen griepje of verkoudheid. Tinnitus is doorgaans voor altijd. 'Je moet er mee leren leven.' Mijn wereld stortte in na het lezen van die onheilspellende woorden, en zou nadien ook nooit meer hetzelfde zijn.

Binnen een maand blaast, of eerder 'ruist', mijn tinnitus acht kaarsen uit. De sensibilisering rond het thema is - ik volg het op de voet - in de loop der jaren fel verbeterd. Fora als 'De tuut van tegenwoordig' werden uit de grond gestampt door moedige mensen. Tinnitus heeft gelukkig aan bekendheid gewonnen. En toch heb ik het gevoel dat het een ondergesneeuwd probleem blijft. Ik kruis op mijn pad nog steeds studenten die het volume van hun oortjes dermate luid hebben staan, dat iedereen in de buurt kan meeluisteren. Ongelofelijk maar waar.

De wetenschap boekt vooruitgang, maar staat niet ver genoeg om een medicijn te vermarkten dat het geluid doet weggebben. Voorlopig zijn psychologen en therapeuten de enige die soelaas kunnen brengen. Stilte brengen zit er niet in, een luisterend oor bieden wel. Soms is dat genoeg, maar niet altijd.

Tinnitus die resulteert uit gehoorschade is een te voorkomen euvel. Op maat gemaakte oordoppen aanschaffen is een goed begin. In Leuven alleen zijn er op een zakdoek vier verschillende hoorcentra gevestigd. Gehoorbescherming is onbegrijpelijk duur, dat wel, maar het weegt op tegen de offers die je moet brengen om met tinnitus te leren leven. Mij kostte het vier psychologen, tonnen steun uit mijn omgeving en - na lang beraad - pillen om te staan waar ik nu sta: het geruis niet langer te bekijken als een indringer. Hoewel het op mindere dagen nog steeds aanvoelt als vechten tegen de bierkaai, heb ik de tinnitus een plaats kunnen geven.

**Gehoorscherming is onbegrijpelijk duur, dat wel, maar het weegt op tegen de offers die je moet brengen om met tinnitus te leren leven**

Ik vergelijk de moeilijke momenten altijd met die befaamde scène uit *The Silence of the Lambs*: opgesloten zitten in een put, terwijl je lijdzaam moet toekijken hoe boven je het leven gewoon doorgaat, met als enige metgezel dat eeuwige geruis. *The Silence* is ook voer voor mijn slotsom: draag zorg voor je oren, draag gehoorbescherming wanneer het moet, en laat die oortjes en hoofdtelefoons af en toe voor wat ze zijn.

Het verdicht is per slot van rekening hard: na ieder avondje Oude Markt wordt minstens één student wakker met een geluid dat niet afkomstig is van zijn of haar wekker. We leven in een maatschappij waarin alles beter, sneller en luider lijkt te lopen. Stilte is een erg ondergewaardeerd goed. Koester ze.☺

**De Splinter bevat een mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.**



**KU LEUVEN**

# Ontdek de KU Leuven-collectie



**Bezoek onze shop  
in de Universiteitshal**

Naamsestraat 22,  
3000 Leuven

[www.kuleuven.be/shop](http://www.kuleuven.be/shop)

# De KU Leuven en haar reputatie van ‘white school’

12,5% van de instromende Leuvense studenten heeft een migratieachtergrond. Daarbij zijn ook studenten met West-Europese roots. Inclusieve ambities ten spijt kleurt de KU Leuven te wit.

door [Ana Van Liedekerke en Luz Goossens](#)

‘Inclusie’ is het centrale woord in het nieuwe beleidsplan diversiteit van de KU Leuven, die daarmee het zwart-wit-denken voorbij wil. Dat is nodig, binnen een universiteit die op bepaalde punten nog te zwart-wit gestructureerd is.

## Feitelijke diversiteit versus de cijfers

Het beleidsplan stelt dat ze ‘de feitelijke diversiteit aan de KU Leuven’ beter wil profileren. Voor verschillende maatschappelijke groepen is de ondervertegenwoordiging echter nog te groot om van een representatieve ‘feitelijke diversiteit’ te spreken. In 2017 had 6% van de instromende studenten een andere moedertaal dan Nederlands en had 12,5% een migratieachtergrond. Concreet betekent dat dat ze zelf geen Belgische nationaliteit hebben of minstens één ouder of twee grootouders zonder Belgische nationaliteit. Een groot deel van die groep is uit West-Europa afkomstig. Hoewel het aantal studenten met migratieachtergrond is verdubbeld ten opzichte van tien jaar geleden, blijft de kloof met de maat-

**‘De KU Leuven heeft echt wel een reputatie van ‘white school’. Foto’s op sociale media of brochures voor zesdejaars tonen vooral blanke mensen’**

[Chaima, studente Communicatiewetenschappen](#)

schappij groot.

Professor Karel Arnaut, van het Centrum Interculturalisme, Migratie en Minderheden, legt uit hoe dat komt: ‘De universiteit weerspiegelt de diversiteit van de maatschappij niet aangezien

ze de ongelijkheid binnen die maatschappij reproduceert. Daarmee doet ze als onderwijsinstelling niet anders dan wat het secundair onderwijs ook al doet: ongelijke onderwijskansen distribueren aan bepaalde segmenten van onze samenleving.’ Dat de hogeschool een diverser studentenpubliek kent, heeft te maken met haar meer laagdrempelig imago.

Ook voor studenten die wel starten, blijkt het inclusieve plaatje nog een ideaalbeeld. Voor studenten met specifieke kenmerken is er een hogere drop-out en slechtere doorstroom, zelfs na een geschikte vooropleiding. Studenten met West-Europese migratieachtergrond scoren beter dan studenten met niet-westerse achtergrond. Studenten met migratieachtergrond doen ook langer over hun studies. De helft van studenten zonder migratieachtergrond haalt na het eerste academiejaar een studie-efficiëntie van 80% of hoger, voor studenten met niet-westerse migratieachtergrond ligt dat op 28%. Verklaringen daarvoor zijn persoonlijke en omgevingskenmerken zoals zelfvertrouwen, onaangepaste leeromgeving en moeilijke sociale en emotionele contexten.

## White school

Studente Communicatiewetenschappen Chaima (19) vertelt hoe de niet-representativiteit voor haar een drempel vormde om aan deze universiteit te starten: ‘de KU Leuven heeft echt wel een reputatie van “white school”. Foto’s op sociale media of brochures voor zesdejaars tonen vooral blanke mensen. Dan denk je zelf wel “dat zijn allemaal mensen die er niet zoals ik uitzien”.’

Moet de KU Leuven meer diverse profielen in de verf zetten? Volgens professor Arnaut hangt dat ervan af of je de huidige of de gewenste situatie wil weergeven: ‘Het is verdedigbaar dat men zijn studentenpopulatie of professorenkorps als divers voorstelt (voor zover dat visueel kan), maar dat is in de huidige situatie meer

een utopia dan een statistische realiteit voor elke universiteit. Indien onderzoek uitwijst dat men dit utopia beter kan realiseren door het in publiciteit te gebruiken, stel ik voor dit te doen.’

**‘Vorig jaar was ik de enige in de aula die een hoofddoek droeg’**

[Chaima, studente Communicatiewetenschappen](#)

Aan andere universiteiten lijken ze meer gekozen te hebben om dat utopia uit te dragen: op de websites voor toekomstige studenten van respectievelijk de UAntwerpen en UGent zien we lachende en springende studenten van alle kleuren, terwijl op de KU Leuven-foto twee witte mannen prijken achter een computerscherm.

De KU Leuven is volgens Chaima geen eerste keuze voor migratiestudenten. ‘Hier denk ik “I’m going to try to blend in as much as possible”. Vorig jaar was ik de enige in de aula die een hoofddoek droeg en dat voelde heel raar, omdat ik het gevoel had dat dat voor iedereen opviel.’

## Initiatieven

Een universiteit echt inclusief maken is geen eenvoudige zaak, maar via verschillende initiatieven wil de universiteit de zaken doen keren. Het programma Coaching X-tra is al jaren een vast deel binnen de Dienst Studietoelagen. Dat voorziet intensieve coaching voor studenten met bepaalde kenmerken zoals een multiculturele achtergrond of thuissituatie, en steunt hen in allerlei thema’s die verder reiken dan de studie.

Ook het Contactpunt Interculturaliteit verwelkomt en begeleidt meer specifiek studenten met migratieachtergrond en vluchtelingen met als doel een succesvolle studieloopbaan aan de KU Leuven. Het organiseert studietrainingen, ont-



moetingsactiviteiten en gespreksavonden. Het Contactpunt volgt ook het Avicennafonds op, dat zich inzet om de slaagkansen van studenten met een migratieachtergrond te verbeteren. Coaching X-tra en Avicenna coaching nodigen studenten proactief uit, waardoor ze ook studenten die niet spontaan ondersteuning zoeken bereiken.

### Coaching X-tra

Al loopt de communicatie niet helemaal op rolltjes, vindt Chaima. Ze ontving in het eerste jaar een mail van Coaching X-tra: 'Het kwam voor mij heel vreemd over, omdat het over migratie ging en ik me ook gewoon een student wil voelen, zonder dat ik een label krijg van "migrant".' Ze besliste dan ook om niet aan het programma deel te nemen. 'De mail is zo al gericht op je afkomst en situatie, dat moet niet nog eens benadrukt worden. Moest het meer verwoord zijn als "we bieden extra hulp aan", dan had ik het misschien aantrekkelijker gevonden.'

Op aanraden van een vriendin besliste ze dit jaar echter toch in te schrijven. De coaching zelf bleek beter dan verwacht. 'Ik voel me in het programma niet "migrant" en de aanpak van de

coaches focuste ook niet op mijn achtergrond.' In het academiejaar van 2017-2018 startten 20 studenten met de Coaching X-tra, terwijl één derde van de generatiestudenten dat jaar minstens één bijzonder sociaal-cultureel kenmerk had en dus in aanmerking kwam voor het programma.

### Het tij keren

Volgens professor Arnaut heeft de universiteit drie remediërende rollen om het tij te doen keren: 'De maatschappelijke ongelijkheid en armoede blijven aanklagen, de financiële impact van een studeerinvestering bij jongeren uit laagkansengroepen beperken en op allerlei manieren drempelverlagend werken.' Bij dat laatste wijst hij op Barcelona, waar universiteitsstudenten naar secundaire scholen en ouderverenigingen gaan om het beeld 'de universiteit is te hoog gegrepen voor mensen zoals wij' bij te stellen.

Het samengaan van diversiteit en inclusie in het huidige beleidsplan is volgens hem een 'wijze en productieve keuze'. Maar we mogen niet blijven staan bij initiatieven van bovenaf.

In de werkgroep die Arnaut leidt, TINC (talent voor inclusie) is de brug tussen boven en onder

het doel: ze probeert visies van individuen, studenten en faculteiten in het beleid te implementeren. Zo nodigde TINC de studentenactiegroep Undivided uit om hun initiatieven rond 'dekolonisering van het curriculum' toe te lichten. Undivided is een bottom-up-initiatief, waar studenten in werkgroepen samenkomen om kritisch na te denken over diversiteit.

Een diverse universiteit creëer je met diverse actoren. De KU Leuven onderneemt al heel wat initiatieven om de kloof te dichten, maar er is nog veel werk aan de winkel.©

## 'De universiteit weerspiegelt de diversiteit van de maatschappij niet aangezien ze de ongelijkheid binnen die maatschappij reproduceert'

*Karel Arnaut, professor aan het Centrum Interculturalisme, Migratie en Minderheden*



© Anneka Robeyns

***Amen.***



'En blijft van die mayonaise af, lage boeren!'







'Minuut elf. Ik heb geen knieën meer'



© Bavo Nys

# De niet in slaap te wiegen videoreus

YouTube is onderhand onmogelijk weg te denken uit ons dagelijkse leven, maar hoe relevant is de videowebsite en waarom is ze zo belangrijk?



door [Jan Costers](#)

'All right, so here we are in front of the elephants. The cool thing about these guys is that they have really, really, really long trunks and that's — that's cool. And that's pretty much all there is to say.' Deze zinnen, gezegd door een man die daadwerkelijk in de zoo voor de olifantenexhibitie staat, omvatten de eerste video ooit op YouTube. Een slordige veertien jaar later is het aantal video's op de streamingswebsite haast niet meer te tellen.

## En dan zouden we nog bijna vergeten dat we zonder YouTube geen Justin Bieber hadden gekend

De rauwe cijfers van de gigant zijn ronduit hallucinant te noemen. Op een minuut tijd wordt er ongeveer vierhonderd uur aan videomateriaal geüpload en honderdveertigduizend uur aan video's bekeken (bijna drie miljoen video's in totaal). Dat zijn geen cijfers per dag, of per uur. Maar wel degelijk per minuut. Het hoeft dan ook geen verwondering te zijn dat YouTube zich gemakkelijk achter Facebook nestelt als tweede meest belangrijke sociale medium. Ook op financieel vlak blijkt het videoplatform belangrijk

met een waarde van honderdzestig miljard dollar (tegenover nummer één Facebook, dat zeshonderddertig miljard waard is).

Met dergelijke duizelingwekkende cijfers lijkt het dat de uitspraak van Netflix dat 'our biggest competitor is sleep' meer op andere en nieuwere streamingswebsites a la Hulu of Amazon slaat, dan op oude reus YouTube. Hoewel de twee niet helemaal in dezelfde vijver vissen, lijken ze allebei voldoende ingebed in het gezamenlijke kijkgedrag van de homo sapiens in de eenentwintigste eeuw. Waar Netflix zich kan beroepen op een enorme poel aan inkomsten en zich zo kan beroepen op een zekere mate van (productionele) kwaliteit, heeft YouTube een simpel doch veelzijdiger wapen in de strijd om de views: de gebruikers zelf.

### Big business

De afgelopen jaren kende het sociale platform een overgang van 'mensen die video's plaatsen' naar echte YouTubers. Waar die laatste term in de beginjaren door iemand als Ray William Johnson - de pionier der reactievideo's - nog als een belediging werden opgevat, eigent iedereen met meer dan tienduizend *subscribers* zich die term met trots toe. In de beginjaren werden de youtubers immers met een scheef oog bekeken, als mensen die hun tijd maar wat aan het verdoen waren. Tegenwoordig betekent een groot aantal volgers *big business*.

Als youtuber verdien je immers meer geld naarmate je kijkersaantallen groeien. De beruchte 'Adpocalypse' vorig jaar gooide daarbij echter roet in het eten. Door enkele schandalen trokken grote bedrijven hun reclame-advertenties terug.

YouTube reageerde door video's met een 'schadelijke inhoud' te 'demonetizen' (*niet meer mogelijk maken om inkomsten te genereren uit deze video's red.*). Kanalen die al een scheldwoord in de mond nemen of volwassen content brengen, zagen zo hun inkomstenstroom grotendeels teruggeschroefd worden. De grotere kanalen vonden de oplossing in gesponsorde video's of het verkopen van gespecialiseerde kledij van hun eigen merk. Voor de kleinere - of niet-Engelstalige - kanalen is het echter vaak vechten tegen de bierkaai.

Die evolutie, gepaard met een grotere inhoudelijke controle heeft echter een negatieve invloed op de mogelijkheden die het platform ooit bood. Waar het voorheen een creatieve smeltkroes was waar iedereen letterlijk alles kon posten wat maar in hen opkwam, is er vandaag meer een wildgroei van op elkaar lijkende kanalen die gemakkelijk in hokjes te plaatsen zijn.

Van ASMR-video's tot *reaction channels*, podcasts tot *story-time*-kanalen, game- /film- /boekrecensies, memecompilatiekanalen, en ga zo maar verder. En natuurlijk huist YouTube ook nog grote productiehuisen waarbij de muziekclips en filmtrailers niet mogen vergeten worden.

### Sub to Pewdiepie

De verpersoonlijking van de moderne YouTuber kunnen we terugvinden in Felix Arvid Ulf Kjellberg, bij het grote publiek beter bekend als Pewdiepie. In 2011 begon hij als gamer en raakte langzaam bekend door het spelen van *Happy wheels* en *Amnesia*.

Toen duidelijk werd dat het publiek niet zozeer voor de spelletjes, maar meer voor zijn gedrag





## Kanalen die al een scheldwoord in de mond nemen of volwassen content brengen, zagen hun inkomstenstroom grotendeels teruggeschroefd worden

en uitlatingen keek, veranderde hij meer in een persoonlijkheid en zorgde hij meer voor interactie tussen hem en de kijkers. Ondertussen is hij meegeëvolueerd met de trends en heeft hij zowel een reactieformat, een meme review - maar heeft hij ook een maandelijkse halfluur durende leesclubvideo.

En dan zouden we nog bijna vergeten dat we zonder YouTube geen Justin Bieber hadden gekend

Een van zijn streams was de grote katalysator voor de Adpocalypse en verschillende controverses rond zijn video's hebben hem in verschillende media in slecht daglicht geplaatst - zo maande de schutter in Nieuw-Zeeland iedereen aan om niet te vergeten zich te abonneren op Pewdiepie. Daartegenover staat dan weer dat hij geregeld liefdadigheids-streams uitbrengt en daarbij vele duizenden

dollars richting goede doelen doorsluis. Maar bovenal ligt de charme en het succes van Pewdiepie in het feit dat hij enorm herkenbaar is - zoals een Acid of Enzo Knol voor ons als Nederlandstaligen.

### 15 minutes of fame

Ook lijkt hij de uitzondering op de vergankelijkheid die de meerderheid van YouTubers lijken te bezitten. Andy Warhols 'fifteen minutes of fame'-uitspraak lijkt immers nergens relevanter dan bij de YouTubers die enorm snel de bekendheid in kunnen schieten, maar net zo snel weer uit de gratie kunnen vallen - zoals de hele James Charles-affaire van vorige week ons toonde (waarbij hij drie miljoen volgers verloor in een week tijd, red.)

Naast een kerkhof voor gevallen sterren - waaronder vaak 'vluchtelingen' van andere

(uitgestorven) media zoals Vine of Tik Tok - kan een YouTube-carrière ook dienen als springplank voor andere creatieve media. Getuige daarvan Eight Grade, de eerste langspeler van Bo Burnham die bekend werd door zelf-opgenomen muziekparodieën. En dan zouden we nog bijna vergeten dat we zonder YouTube geen Justin Bieber hadden gekend.

Met de komst van 'artikel 13' (GDPR) - dat een grote invloed heeft op copyright - en het verstrengen van de gemeenschapsregels, is het nog maar de vraag of YouTube dergelijke supersterren kan blijven uitspuwen, en of dergelijke maatregelen een invloed zullen hebben op de creatieve smeltkroes die het huist. Wat wel buiten kijf staat is dat YouTube in amper vijftien jaar een begrip geworden is in de internetcultuur en een leven zonder haast ondenkbaar geworden is.©

# ‘We bekijken *brain drain* te vaak vanuit zwart-wit-perspectief’

Kreunen ontwikkelingslanden werkelijk onder het wegtrekken van studenten en doctorandi naar het Westen? Een stukje nuance achter het begrip ‘brain drain’.

door [Jef Cauwenberghs](#)

Ook studenten uit ontwikkelingslanden vinden via studiefinanciering en onderzoeksbeurzen hun weg naar het Oxford aan de Dijle. Volgens de meest recente cijfers studeren iets meer dan 3400 studenten uit zulke landen aan de KU Leuven waarvan een zeventigtal een masterbeurs via Belgische ontwikkelingssamenwerking ontvangt. Een altruïstisch verhaal dat getuigt van een duurzaam ontwikkelingsbeleid, of eerder een brain drain voor de landen van herkomst die via aantrekkelijke sommen geld hun slimste koppen naar het Westen zien trekken?

Een ietwat ongenueanceerde vraag die een veel genuanceerder antwoord verdient. Dat denkt ook sociaaleconomisch expert Johan Wets van onderzoeksinstituut HIVA. ‘*Brain drain* is een containerbegrip dat te vaak vanuit zwart-wit-perspectief wordt bekeken. Er kan sprake zijn van negatieve effecten voor ontwikkelingslanden maar het hoeft niet noodzakelijk. Het verhaal is veel complexer dan louter ontwikkelingslanden die slechter af zijn met hoogopgeleiden in het buitenland.’

## ‘Als de infrastructuur er niet is, verspil je talent’

[Johan Wets, HIVA](#)

### Kritische massa

Een eerste punt is meer dan eens of een academicus na zijn opleiding terugkeert naar zijn land van herkomst. ‘Niet de meest noodzakelijke vraag’, wuift Wets die discussie weg. ‘Een student die na zijn opleiding goedbetaald werk vindt in Europa kan via het opsturen van geld veel bijdragen. In academische kringen ontstaan ook netwerken van waaruit belangrijk werk kan worden gedaan, meer dan door gewoon terug te keren als doctor.’ Als voorbeeld haalt Wets Kenia aan. ‘Daar waren op een gegeven moment werkloze verpleegsters omdat er niet voldoende ziekenhuizen waren. Je mag dan nog zoveel hoogopge-

leid personeel hebben, als de infrastructuur er niet is, verspil je talent.’

Wets verwijst daarom naar wat hij noemt de “kritische massa” die voldoende groot moet blijven. ‘Het gaat om een zekere basis van hoogopgeleide mensen. Het wordt problematisch wanneer die te klein wordt. De WHO (*World Health Organization, red.*) heeft ooit onderzoek gedaan op enkele eilanden in Micronesië. Als daar de enige dokter naar een gerenommeerde universiteit trekt, zit je uiteraard met een probleem.’

### Sandwichsysteem

Leuven probeert hoe dan ook studenten te blijven linken aan hun thuisland. ‘Wij werken voor doctorandi met een sandwichsysteem’, vertelt Martine Dekoninck van de Dienst Internationalisering. ‘De helft van het onderzoek moet in het thuisland gebeuren. In die formule zien we ook weinig alumni die nadien niet terugkeren. Het voordeel is dat ze thuis meteen bevordering krijgen. Daar maken ze echt wel vaak een positief verschil.’

De discussie beperkt zich tot slot niet tot de

exacte wetenschappen. Wie aan academische ontwikkelingsakkoorden denkt, denkt in de eerste plaats vaak aan het opleiden van dokters en ingenieurs die hun land meteen vooruit kunnen

## ‘Thuis maken doctorandi echt wel vaak een positief verschil’

[Martine Dekoninck, Dienst Internationalisering](#)

helpen. ‘Dat hangt dan samen met de vraag wat nu juist wetenschap is’, weet Wets. ‘Maar vergis je niet. Ontwikkelingslanden hebben evengoed nood aan antropologen, sociologen, psychologen, filosofen of juristen. In bepaalde staten staat het rechtssysteem nog in haar kinderschoenen. Dan heb je niet noodzakelijk dokters of ingenieurs nodig maar mensen met een juridische achtergrond die het land helpen heropbouwen.’ ☺



© Daphne de Roo



# HAL 5

In deze unieke oude treinhall serveren wij jullie graag de ovenverse pizza's *al napolitano* van Antico Pizza, de heerlijke kruidige Indische keuken van Nirvana Kitchen & knapperig zuurdesembrood & lekker gebak van Korst.

Bij dit heerlijke eten kan je genieten van een breed aanbod bieren, sprankelende cocktails, met zorg uitgezochte natuurlijke wijnen, fruitige koffies van MOK & het grootste zonneterras van Leuven.

Iedere donderdagavond is BUURTBAR. Vrijwilligers uit de buurt staan achter de bar & schenken je graag aan goedkopere tarieven.

## **OPENINGSUREN:**

ma & di gesloten / wo, do & vr van 11u tot 00u / za & zo van 9u tot 00u

[www.hal5.be](http://www.hal5.be)

[@projecthal5](https://www.facebook.com/projecthal5)

[@hal5.leuven](https://www.instagram.com/hal5.leuven)



# EERSTE ZIT? EERST LANGS **acco**

Kennis opdoen in studieboeken? Markeerstift nodig? Documenten kopiëren? **acco** maakt onderwijs en kennis toegankelijk en betaalbaar, dankzij de steun van meer dan 225.000 **acco**-aandeelhouders. **acco** is er ook voor jou, met vijf boek- en kantoorhandels, een uitgeverij, een drukkerij en een gebruiksvriendelijke webshop [www.acco.be](http://www.acco.be). Als student kan je bovendien online jouw persoonlijke literatuurlijst samenstellen. Handig!

ALS AANDEELHOUDER VAN **acco**  
GENIET JE TAL VAN VOORDELEN!

- \* 25% korting op Acco-cursussen
- \* 15% korting op Acco-studieboeken
- \* Tot 10% korting op andere verplichte literatuur
- \* Tot 15% korting op papierwaren en kantoor materiaal
- \* 10% korting op Sofia (digital only)
- \* Speciale aanbiedingen



- \* Een **acco**-aandeel kost eenmalig € 31. De meeste studenten hebben dat na een jaar al terugverdiend!
- \* Je aandeel is persoonlijk.
- \* Je aandeel is levenslang geldig.

Word aandeelhouder via onze website  
[www.acco.be/eerstezit](http://www.acco.be/eerstezit) of een **acco** Boekhandel

ACCO Leuven  
boekhandel@acco.be  
Maria Theresiastraat 2-4, Leuven

ACCO Heverlee  
heverlee@acco.be  
Celestijnenlaan 200P, Heverlee

Voor al je digitaal drukwerk, zoals thesissen en doctoraten, kan je terecht bij **acco** Drukkerij

ACCO Drukkerij  
print@acco.be  
Rijweg 173, Herent

## ONDERHOND

# Poesjes op het internet

door [Tom Dinneweth](#)

**Ik kijk graag poesjes op het internet. En de beste harige poesjes, die vind je ... op de site van de VPRO. Of gewoon op YouTube.**

Het moet me van mijn hart - soms praat ik heel uitvoerig tegen mijn hond, of tegen een koe die staat te herkauwen in de wei. Over de Brexit, bijvoorbeeld. Hoe Theresa May bijna onmogelijk aan een meerderheid kan raken in het parlement. Of over de gele hesjes in Frankrijk. Over koetjes en kalfjes, zeg maar. Een antwoord komt er nooit - een dorp verderop is de melk twee dagen later zuur. Dan verlang ik toch



stilletjes naar de bloedeerlijke katten die *Poesjes* ten tonele voert. Eindelijk krijgen die dekselse katten een stem - en wat voor een. Bloedeerlijk, een beetje grofgebekt, en met de nodige seksuele innuendo's. Kittens springen over elkaar heen om aan tepels te zuigen, krijgen zelf op hun poep en lachen met elkaar als ze uit de boom vallen. Niemand is veilig in de wereld van *Poesjes*.

De serie valt uiteen in twee tijdperken - de eerste reeks legt zich toe op het leven van een familie boerderijkatten, en legt de basis voor de onwaarschijnlijke succesformule. We volgen kater Ruud en zijn kittens Rinus, Theo, Heidi en Sientje in hun zoektocht naar een adoptiegezin. Aandoenlijk, en bijwijlen hilarisch, maar we moeten het toch vooral over de reboot van *Poesjes* hebben.

In die laatste iteratie volgen we de avonturen van een decadente kater genaamd Boudewijn, die niets liever heeft dan champagne en kaviaar. Samen met zijn butler Ed, een schildpad, besluit hij daarom om zijn huis om te vormen tot een bed and breakfast. Zijn eerste huurster, de knappe poes Cathelijne, maakt diepe indruk op hem, maar weigert ook de huur te betalen, waardoor hij zich genoodzaakt ziet een resem andere

**'Een sterrenrol is weggelegd voor Maurice, die op huwelijksreis is met zichzelf om over zijn asielverleden heen te komen'**

gasten te ontvangen. Een sterrenrol is weggelegd voor Maurice, een konijn dat op huwelijksreis is met zichzelf om over zijn asielverleden heen te komen.

In zijn vrije tijd kijkt Boudewijn ook naar een paranormaal begaafde mossel die op televisie goedbedoelde adviezen geeft en gaat hij langs bij Annie, de barvis van Café De Kom, die hem op de juiste momenten een borrel inschenkt.

Als dit klinkt als een totaal van de pot gerukte versie van *Goede Tijden, Slechte Tijden*, maar dan met vulgaire voice-overs over kattenbeelden, dan heb je de teneur wel ongeveer begrepen. *Poesjes* is een waar plezier voor alle zintuigen - om te spinnen van plezier. ☺

# Belgica121 zet koers naar Antarctica voor ecologisch onderzoek

Een team van negen onderzoekers vertrekt op expeditie naar Antarctica om er de gevolgen van klimaatopwarming in beeld te brengen. En ze komen daarbij zeker beslagen ten ijs.

door [Daphne de Roo](#)

De dag voor zijn vertrek vanuit België spreken we met Franz Maximilian Heindler, een onderzoeker van de KU Leuven die voor het eerst naar Antarctica vaart. 'We vliegen eerst vanuit Brussel naar Madrid, en van daaruit naar Buenos Aires en Ushuaia in het zuiden van het land. Afhankelijk van het weer vertrekken we daar binnen de paar dagen naar Antarctica.'

## 'Het kleinere zeilschip moet helpen om onze eigen ecologische impact te minimaliseren'

[Franz Maximilian Heindler, onderzoeker aan de KU Leuven](#)

### Zet de zeilen naar het zuiden

In totaal zijn ze met negen, de bemanningsleden van de Belgica121. Bijna exact een jaar geleden ging een vorige missie, met de Belgica120, de mist in door technische problemen. Nu hopen Heindler en zijn collega's hun tocht wel tot een goed einde te kunnen brengen, mede door de keuze voor een kleinere, meer behendige zeilboot. Die moet toestaan dat de onderzoekers verder kunnen doordringen in de ijszee.

'Eigenlijk valt ons doel met deze expeditie uiteen in verschillende delen. Het belangrijkste luik is waarschijnlijk om zoveel mogelijk data te verzamelen ter plaatse, die we dan later weer kunnen gebruiken in ons onderzoek.'

Zo legt Heindler zelf zich toe op de daar aanwezige vispopulaties. 'Meer specifiek zullen we onderzoeken hoe verschillende vissoorten genetisch met elkaar verbonden zijn. We zullen observeren hoe de vissen leven, wat ze eten - een heel scala aan parameters. Andere collega's zullen gelijkaardig onderzoek doen op andere dieren ter plaatse.'

### Plastic zakjes op Antarctica

Daar stopt het evenwel niet. Het overkoepelend doel van de expeditie is onmiskenbaar het analyseren van de invloed van de klimaatopwarming op het poolgebied. 'Het Antarctisch poolgebied ervaart grote invloeden van die opwarming, met meerdere grote ijsschotsen die afgebroken zijn in de afgelopen jaren', vertelt Heindler. Om dat soort veranderingen in te kunnen schatten, is onderzoek als dit broodnodig. Zo zullen de expeditieleden bijvoorbeeld in kaart proberen brengen in hoeverre zogenaamde microplastics vanuit meer bewoonde gebieden doordrijven tot aan de wateren rond Antarctica.

De ecologische reflex zit trouwens diep ingebakken bij de wetenschappers, die continu op zoek gaan naar manieren om hun expeditie ecologisch minder invasief te maken. 'Zo verzamelen we DNA van vissen door middel van schilfers en het water waarin de vissen zich bevinden. Ook het kleinere zeilschip moet

helpen om onze eigen ecologische impact te minimaliseren', stelt Heindler.

### Brossen?

Staan de onderzoekers dan ook achter de 'klimaatbrossen' en hun missie? Dat wil Heindler niet met zo veel woorden zeggen. 'Het is fijn dat mensen meer en meer bewust worden van hun eigen impact op het milieu, en dat ze een verandering willen bewerkstelligen. Anderzijds wil je ook niet dat alles in één keer verandert op het vlak van regelgeving. Maar het is heel fijn dat het thema meer en meer leeft.'

Wie nieuwsgierig is naar de tocht van de Belgica121 kan al terecht op hun eigen website, waar je regelmatig updates kunt zien over de expeditie. De bemanningsleden zullen ook een videodagboek bijhouden dat vervolgens - met dank aan een succesvolle Kickstartercampagne - gemonteerd zal worden tot een heuse documentaire. 'De documentaire wordt waarschijnlijk gelanceerd op 12 december', besluit Heindler.

## 'We zullen observeren hoe de vissen leven, wat ze eten - een heel scala aan parameters'

[Franz Maximilian Heindler, onderzoeker aan de KU Leuven](#)





# Dreigt Chinese inmenging de academische vrijheid in de weg te lopen?

De KU Leuven wil afstand behouden van het Leuvense Confuciusinstituut. Dat huist nochtans in hun eigen gebouw, en investeert in projecten van onder andere Groep T en de opleiding sinologie.

door [Ana Van Liedekerke en Daan Delespaul](#)

Op de derde verdieping van Groep T huist sinds 2008 een Confuciusinstituut, gericht op het promoten van de Chinese taal en cultuur. Gelijkaardig aan organisaties als de Alliance Française en de British Council, worden deze instituten wereldwijd opgericht om het land in het buitenland op de kaart te zetten. Beijing kiest er echter voor zijn instituut te midden van universitaire campussen in te planten.

## Academische vrijheid

En daar is niet iedereen mee gediend. Toen in 2014 op een conferentie van sinologen in Portugal een bladzijde uit alle programmaboekjes was gescheurd, bleek dat het werk te zijn van het plaatselijke Confuciusinstituut in een poging een vermelding van Taiwan te censureren. Het opende ogen naar de agenda van deze instituten en het daaruit volgende gevaar voor academische vrijheid.

In de Verenigde Staten bracht de NAS (National Association of Scholars) in 2017 een rapport uit met case studies van twaalf Confucius institu-

Confuciusinstituut van België in Groep T, een gebouw van de KU Leuven. Het kantoor neemt een prominente plaats in op de hoek van de derde verdieping.

## Het mysterieuze instituut

Als eerste Confuciusinstituut in België, geopend in 2008, en gastheer van de eerste Europese conferentie van Confuciusinstituten in 2009, is het Leuvense instituut in Groep T geen kleinigheid. Het blijkt echter niet eenvoudig info in te winnen over de werking van het instituut. De website is niet via Google te vinden en een onderhoud met directrice Xinhao Deng leverde weinig op, aangezien het volgens Chinese gebruiken ongeleefd is iemand te interviewen voor er sprake is van vriendschap (dixit).

Ook in Groep T is de onwetendheid vrij stuitend. 'Ik heb geen idee wat dat Confuciusinstituut daar nu precies doet', aldus een docent. En ook het bestuur lijkt weinig af te weten van een instituut waarmee ze nochtans een gebouw delen.

Decaan industriële ingenieurswetenschappen Bert Lauwers weet dat het Confuciusinstituut

van Campus Groep T, weet meer: 'Het huidige Confucius-instituut is de resultante van een samenwerkingsakkoord tussen Group T Academy en de Beijing Jiaotong University.' Die Group T Academy is een aparte vzw ontstaan met de integratie van de industriële ingenieursopleidingen in de KU Leuven. 'Het belangrijkste doel daarvan was', volgens Baert, 'te zorgen dat de internationale contacten die er waren binnen die hogeschool actief zouden blijven.'

Zo werd in 2016 een nieuw akkoord opgezet waardoor de vroegere band tussen Groep T en Beijing nu via Group T Academy behouden kon blijven. Group T Academy is dus verschillend van Campus Groep T, maar vormt, zoals op de site te lezen staat, 'een nieuwe legale entiteit onder de paraplu van de KU Leuven', die de verderzetting van het internationale netwerk voor Campus Groep T verzekert. Directrice Deng heeft de naam 'Group T Academy' echter nog niet horen vallen, nochtans de directe samenwerkingspartner. Haar is slechts bekend: Campus Groep T, afdeling van de KU Leuven.

## Campus Groep T en sinologie

Een totale afstand is er dus niet. Terwijl Eneman spreekt over een 'zeer beperkte samenwerking', in 'zes sessies cultuur- en taalinitiatie voor de jaarlijkse studiereis naar China van de ingenieurs', heeft voormalig directeur van Groep T Johan de Graeve het over 'een actieve rol spelen in het uitbouwen van relaties in China, studenten of docenten begeleiden die naar China gaan of daar samenwerking willen realiseren.'

Dat gebeurt volgens hem in samenwerking met Campus Groep T, vanzelfsprekend, maar bijvoorbeeld ook met sinologie, ten behoeve van alle Chinese studenten in Leuven, of door participatie aan multiculturele activiteiten van de Stad Leuven.

Zorgen over druk op academische vrijheid, heeft hij niet: 'Noch in het vroegere, noch in het huidige Confucius Institute hebben wij ooit

## 'Ik zou liever een zekere afstand houden tussen het Confucius Instituut en de universiteit'

[Danny Pieters](#), voormalig vice-rector Internationalisering KU Leuven

ten. Het bepleit de sluiting van Confuciusinstituten in alle Amerikaanse universiteiten, omwille van onderdrukking van academische vrijheid, gebrek aan transparantie, verwikkelingen met China, en uitoefening van soft power.

Onder andere omwille van die redenen stelde toenmalig vicerector van de KU Leuven Danny Pieters in 2016 in *Veto*: 'Ik zou liever een zekere afstand houden tussen het Confuciusinstituut en de universiteit'. Nochtans huist het oudste

zich in groep T bevindt, maar zegt er voor de rest heel weinig van af te weten. Campusvoorzitter Koen Eneman: 'Af en toe zie ik op onze publieke valven wel eens affiches hangen om reclame te maken voor een bepaalde activiteit, maar het is een aparte organisatie waar we niet op structurele basis mee samenwerken.'

## Group T Academy

Frank Baert, voormalig academisch beheerder

## ‘Het labo van de chemicus wordt door de universiteit gefinancierd. Dat van de student sinologie – een verblijf in China – door de Chinese overheid’

Carine Defoort, *sinologe*

ervaren dat dit het geval zou zijn. Het komt ons voor dat Confucius Institute Headquarters zich met het “academische” helemaal niet moet.’

Ook sinologe Liesje Geyskens heeft het over ‘positieve ervaringen’ met de mensen van het Confuciusinstituut. ‘Ze bieden hun diensten aan en zijn soms nuttig voor ons’. Zo organiseert het instituut nascholingen waarin specialisten uit China komen om bij te leren over hoe je Chinees kunt doceren. ‘Docenten Chinees van verschillende scholen in België en Nederland kunnen hier kennis komen vergaren. Ook voor hen is dat goed, want dan hebben zij een activiteit georganiseerd die ze aan China kunnen melden.’

Het blijft wel bij een samenwerking op projectbasis. ‘Ze doen hun job uit liefde voor hun land, een land waar ik ook van houd, en op dat punt

vinden we elkaar. Ik laat het niet gaan over politieke zaken, omdat ik weet dat dat het alleszins niet productiever zal maken.’, aldus Geyskens.

### ‘Afstand’

Sinologe Carine Defoort noemt de houding van de KU Leuven in deze zaak enigszins hypocriet. ‘Men is zo kritisch over China en er zijn zoveel discussies over het Confuciusinstituut, maar de KU Leuven vindt het geen probleem dat de noodzakelijke uitwisselingsbeurzen voor het eerste Master jaar in sinologie door China betaald worden.’ Men is bang van Chinese invloed, terwijl de opleiding sinologie zelf afhankelijk is van China.

Of dat een vorm van zelfcensuur impliceert? ‘Ja, ik voel me niet geroepen om grote uitspraken over China in de krant te zetten.’ Maar zelf-

censuur is volgens Defoort relatief. Ik voel me soms meer gecensureerd door de KU Leuven dan door China. ‘In mijn domein zeg en schrijf ik kritische dingen in het Chinees, maar daar ben ik nog nooit voor afgestraft.’ Als de KU Leuven zelfcensuur ten opzichte van China problematisch vindt, dan moeten ze zelf maar financieren. ‘Het labo van de chemicus wordt door de universiteit gefinancierd. Dat van de student sinologie – een verblijf in China tijdens het eerste Master jaar – door de Chinese overheid. Ons masterprogramma staat en valt met deze steun.’

Met professoren sinologie die uitspraken over het politieke mijden uit ‘cultuurgevoeligheid’, een directrice die niet wenst te antwoorden op vragen en een samenwerkingscontract met een vzw die wel en geen banden heeft met de KU Leuven, kan niet gestaafd worden dat het Confucius-instituut helemaal kosjer zou zijn. Een afstand voorwenden die er niet helemaal is, is daarbij een weinig geboden begin. ☺



© Ruben Algoet

# De Leuvense kotenmarkt anno 2019-2020

De lente is in volle zwang, de laatste vakantie voor de examens is voorbij, en ook de zoektocht naar een geschikt kot begint weer voor vele studenten. Een blik op het kotenlandschap waar ze induiken.

door [Rani Goelen en Mathilde Dams](#)

*Veto* kon de hand leggen op data van meer dan duizend koten die het afgelopen jaar verhuurd werden via Kotwijs, de kotendatabank van de dienst Huisvesting van de KU Leuven. De resultaten van de analyse zijn te zien op bijgevoegde kaart. Het aanbod is divers, er zijn koten te vinden voor minder dan €300 tot meer dan €500.

Allereerst is het opmerkelijk dat van koten die te vinden zijn op kotwijs de huurprijzen in Heverlee rond campus Arenberg even divers zijn als binnen de ring. Dit spreekt een algemeen heersend idee tegen dat een kot buiten de ring misschien wat onhandig is voor wie in het centrum les heeft, maar wel goedkoper.

Binnen de ring zijn vooral de prijzen rond de Grote Markt en de Vismarkt hoger, de gezelligste stukjes van het centrum van Leuven. Het is niet zo dat er een concentrisch patroon is waarbij de prijzen simpelweg duurder zijn in het centrum en goedkoper worden naar de ring toe. Het is dus vooral van belang om een locatie in de buurt van de eigen campus te zoeken. Koten aan de ring of op de Oude Markt blijken niet per se goedkoper, ondanks de aanwezige geluidshinder. Deze data lijken dus te suggereren dat nachtlawaai minder doorweegt op de prijsverhouding dan de locatie.

## Vraag en aanbod door de jaren heen

Het lijkt niet eenvoudig om vraag en aanbod op elkaar af te stemmen, de Leuvense kotenmarkt kende de afgelopen jaren sterke evoluties. Nadat lange tijd een kotentekort heerste, werden tussen 2012 en 2017 zo'n 2600 kamers bijgebouwd. Het totaal aantal kamers wordt geraamd op 42.000.

Ludo Clonen, hoofd van de Dienst Studentenhuysvesting, legt uit: 'Van 2011 tot 2013 was er een tekort aan kamers op de markt, wat zorgde voor een forse prijsstijging. De private sector, maar

ook de KU Leuven, hebben sindsdien verschillende residenties bijgebouwd. Tussen 2016 en 2018 kwam er een redelijk overschot van kamers, wat leidde tot een stabilisering van de huurprijzen. Nu is dat overschot lang niet meer zo groot als voordien.'

## 'Pas vanaf september kunnen we vaststellen of er al dan niet sprake is van een tekort'

[Ludo Clonen](#), hoofd Dienst Studentenhuysvesting

Ondertussen lijkt de huurmarkt weer wat meer te zijn gestabiliseerd. 'Wie eind september van dit academiejaar een kot zocht, vond er nog wel een, maar het was iets moeilijker dan de jaren daarvoor', illustreert Clonen. Het overschot is kleiner dan voorheen. De dienst Huisvesting bestudeert nu hoe dat komt. 'Er kunnen verschillende verklaringen voor zijn, we wachten de analyse af.' Ook hoe de situatie verder zal evolueren is nog niet duidelijk: 'Pas in september zullen we kunnen vaststellen of er een overschot is of dat er net sprake is van een tekort.'

## Ondersteuning bij zoektocht

Voor studenten is het niet evident om een kamer te vinden tussen die 42.000 koten. De Huisvestingsdienst van de KU Leuven ondersteunt de zoektocht naar een kot voor nieuwe studenten op verschillende manieren. Eerst en vooral zijn er de bezoekdagen in het voorjaar: 'Op 30 maart en 27 april kunnen studenten de residenties bezoeken, zowel de residenties met huurprijs op maat

als andere residenties en zowel deze van de KU Leuven als de private residenties. Vanaf die data stellen ook veel private verhuurders hun koten beschikbaar op de markt. Bovendien geven we de nieuwe studenten uitleg over hoe ze een goed kot kunnen vinden.' Studenten die er niet bij konden zijn, kunnen de uitleg terugvinden op de site van de dienst huisvesting.

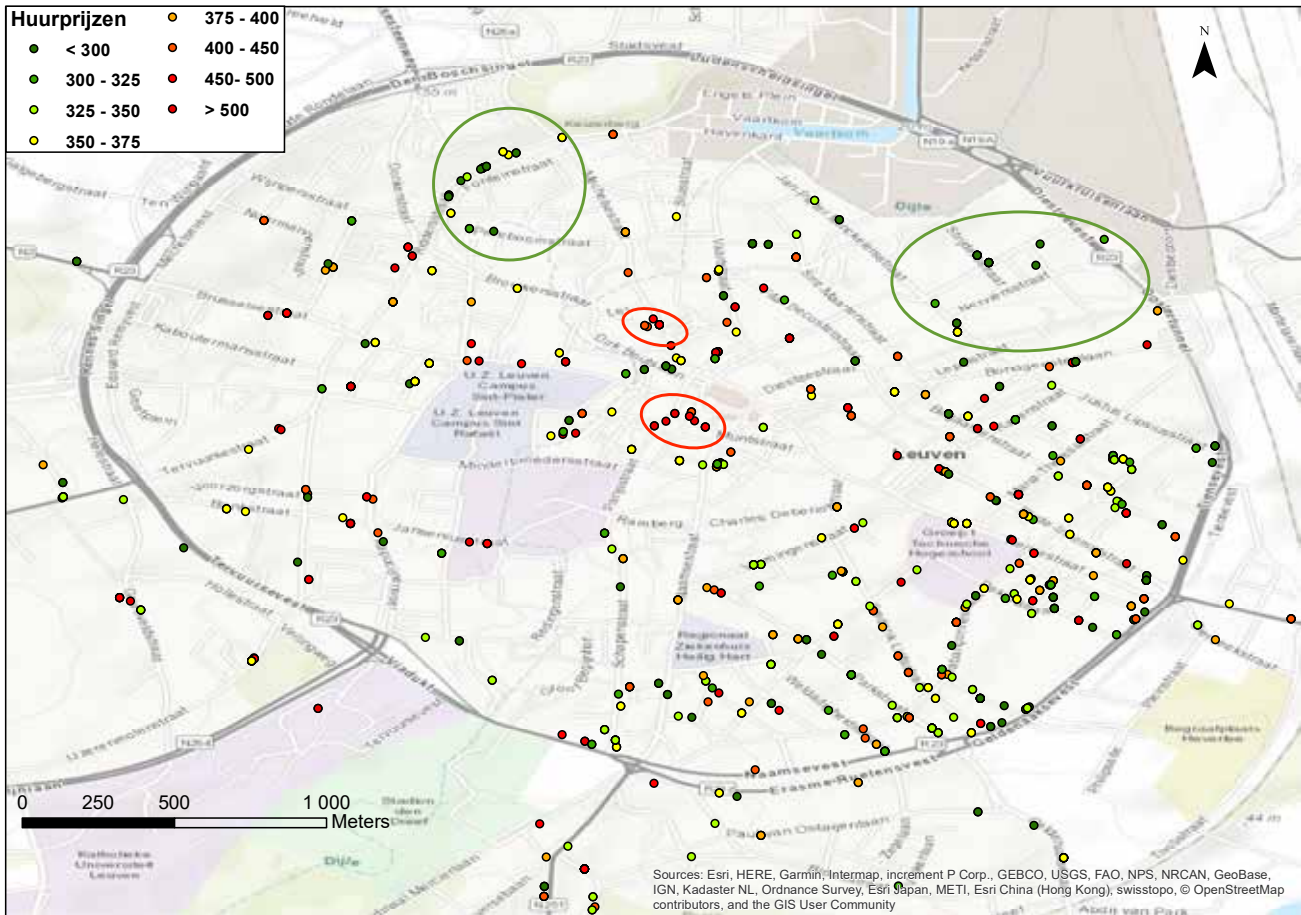
Clonen wijst daarnaast op het belang van de site Kotwijs. 'We raden studenten aan om daar hun kot te zoeken, omdat ze dan zeker kunnen zijn dat er daar een controle is geweest.' Koten hebben ofwel een blauw label dat wijst op een controle door de huisvestingsdienst, of een groen label dat betekent dat er ruimere controle is verricht door de stad.

## Nieuwe huurwetgeving

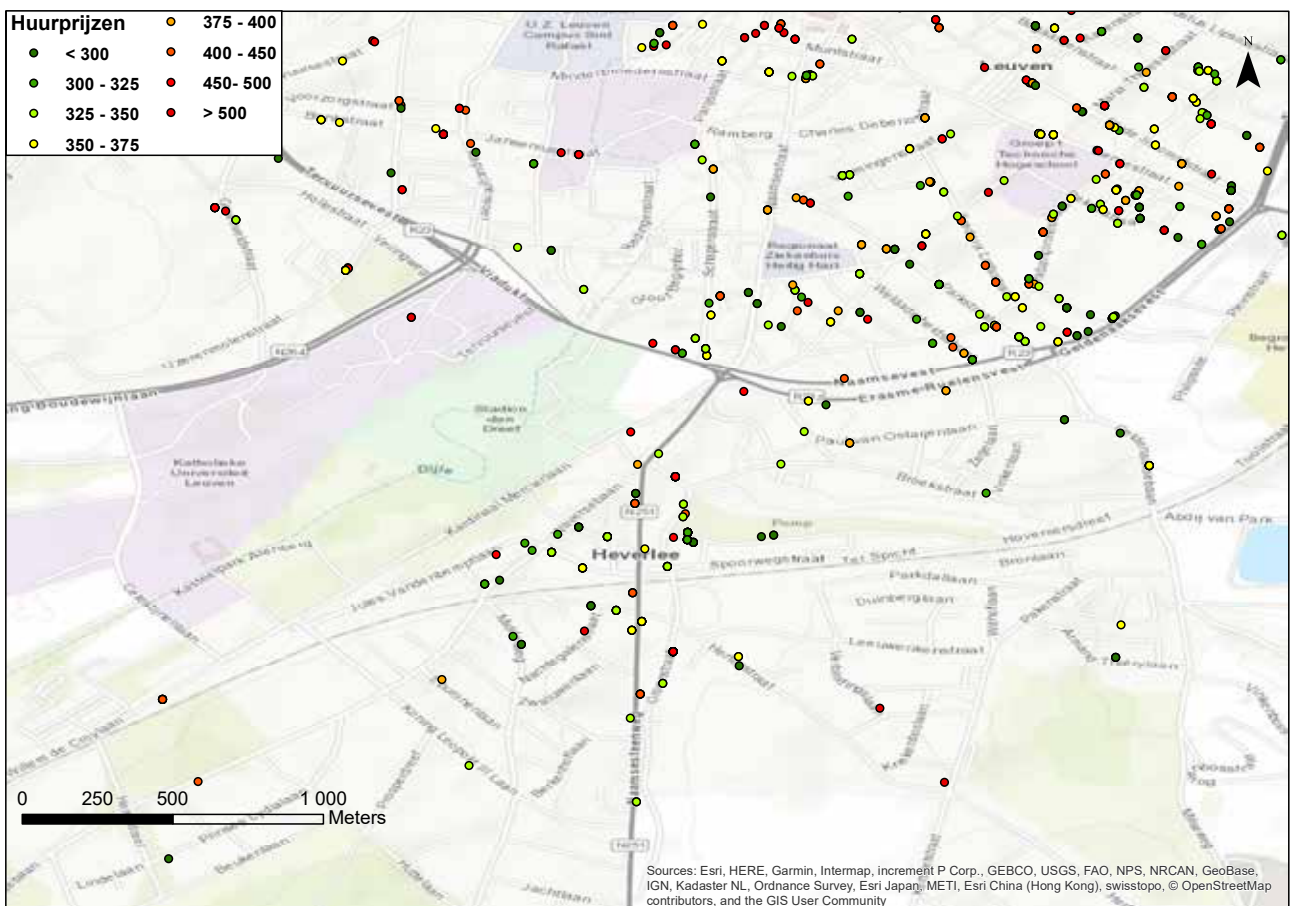
De huurprijs kan bij verlenging van het contract niet langer zomaar opgeslagen worden, het is voor huurcontracten voor studentenhuysvesting afgesloten vanaf 1 januari 2019 de algemene regel dat de huurprijs enkel nog geïndexeerd kan worden. De huurprijs van het tweede of volgende contract moet dus hetzelfde zijn als die van het eerste. De verhuurder mag de huurprijs wel indexeren. Er is een opsplitsing mogelijk tussen de huurprijs enerzijds en de kosten en de kosten voor energie, water en telecommunicatie anderzijds. Deze kosten kunnen wel nog aangepast worden, maar moeten uiteraard overeen komen met de werkelijke uitgaven. Clonen merkt de laatste jaren een stabilisatie van de huurprijzen op: 'De huurprijzen stegen met zo'n 1,5 à 2%, eenzelfde verhoging als de index.'

Tot slot heeft Clonen nog advies voor de nieuwe student in Leuven: 'Bezoek zeker verschillende koten, lees je contract goed na, weet wat vervat zit in de prijs. En als je kamer een kotlabel heeft, dan is dat natuurlijk een meerwaarde.'





© Korneel van Dooren



# ‘Mijn voorliefde voor absurde wendingen is niet veranderd’

Zo heel af en toe durft een beir zich ook eens opstellen als een gewillig saapjen. Een gesprek met Wim Helsen over afscheid, absurditeit en boeken.

door [Jef Cauwenberghs](#) en [Mathilde Dams](#)

Wie Wim Helsen niet als cabaretier en absurde woordkunstenaar kent, kent hem vast als gastacteur uit De Ronde. Of jurylid in de *Slimste mens*. Of vriend van de poëzie uit *Man Bijt Hond*.

Al zal *Winteruur* dezer dagen misschien meerdere belletjes doen rinkelen. Vier maal per week krijgt Helsen in zijn knusse winterstudio op Canvas een bekende over de vloer die er een kwartier lang over een persoonlijk aanvoelende tekst komt praten.

Zowat de hele beau monde van Vlaanderen is de afgelopen jaren wel eens in de bewuste zetel naast hem beland. Hij luistert, knikt, maakt zo nu en dan een absurde opmerking en stelt prikkelende vragen die zijn gasten doen openbloeien. Maar wanneer de rollen omdraaien, krijg je een andere Helsen te zien. Eentje die soms niet uit zijn woorden komt, maar dan op een goede manier. Hij denkt na, nuanceert en herformuleert. Af en toe neemt hij de omgeving in zich op. Alsof hij de wereld zoals die is in vraag stelt. En dat doet hij dan ook. Het surrealisme lijkt zelfs op een zonnige namiddag in het mooie Berchem nooit ver weg. Dat zal later in het gesprek nog blijken.

## Doe maar hoor

Na amper tien minuten gaat het recordertje al uit. Of hij niet nog even een sigaret mag gaan roken voor we er écht aan beginnen. Helsen heeft dan al uitgebreid en met veel liefde over de oorsprong van de naam ‘Mathilde’, zijn dochter, gesproken. Na een korte pauze nestelt hij zich weer in de zetel voor ons. Hij nipt eens van zijn koffie terwijl de ober een rijkelijk versierde omelet voor zijn neus schuift.

‘Doe maar hoor’, lacht hij. ‘Ik kan eten en

praten tegelijkertijd.’

***Winteruur is nu alweer enkele weken op de buis. Welke tekst sprak jou tot dusver het meeste aan?***

(denkt na) ‘Die van Pedro Elias. Dat was een stuk uit de biografie van Mark Oliver Everett, de zanger van Eels. Die man heeft een bijzonder heftig leven gehad. Hij heeft zijn vader gevonden toen die een hartaanval kreeg, zijn moeder is gek geworden en zijn zus heeft later zelfmoord gepleegd. Zijn favoriete nicht en tevens beste vriendin zat op een van de vliegtuigen van 9/11.

**‘Verlies kan pijnlijk zijn, en is dat meestal ook, maar het scheidt ook ruimte’**

Kort samengevat: een leven vol miserie.’

‘Het stukje tekst ging over hoe zijn zus en hij als kind elk een kerstbal met hun naam erop kregen. Daarmee speelden ze dan een spelletje. Diegene wiens kerstbal als eerste stuk ging, zou het eerst sterven. Kinderen verzinnen zo van die gruwelijke spelletjes. Mark begon tot grote ontsteltenis van zijn zus te jongleren met die ballen en liet per ongeluk die van zijn zus vallen.

Tien jaar later pleegt zij na een miserabel leven zelfmoord. Hij eindigt het stuk tekst met de zin: “ik wou dat het mijn bal was die stuk viel.”

Er zit zoveel in die tekst vevat. Zowel iets kinderlijks, grappigs en speels als iets intriests, een diep schuldgevoel. Voor Pedro Elias, die ook bijgelovig is, betekende dat stuk ook heel veel.’







***Verdriet, verlies en verwerking zijn ook een rode draad door jouw werk en leven. Je lijkt daar op een heel andere manier mee om te gaan dan veel mensen.***

‘Dat is iets wat deel uitmaakt van ieders leven. Verlies of afscheid van iemand maar eigenlijk ook de hele tijd van alles rondom ons. Jij bent momenteel 24 (doelt op de interviewer, red.) dus je hebt al afscheid moeten nemen van een groot deel van je jeugd. Of dat zal binnenkort toch moeten gebeuren.

Verlies kan pijnlijk zijn. Dat is het meestal ook, maar tegelijkertijd is het ook altijd ruimte scheppen. Als je het doet zonder weerstand te bieden is het een vreugdevol gebeuren. Het verdriet gewoon laten gebeuren, ik ervaar dat als heilzaam. Er is ruimte en verbinding en plezier.

Alleen, een mens verliezen is heel radicaal en staat in contrast met alle andere vormen van afscheid die niet zo duidelijk zijn. Jullie zijn op een leeftijd waarop het leven heel veel kansen biedt maar tegelijkertijd gaan er ook heel veel deuren weer toe. Je krijgt maar verliest ook mogelijkheden of vriendschappen. Het helpt om te aanvaarden dat dat gewoon het leven is.’

***Enkele weken geleden zat je nog als jurylid in de Slimste Mens. Je leek daar redelijk ontspannen over de dood van je vader te praten.***

‘Dat lijkt zo op dat moment. Ik kan ook grappen over de dood van mijn vader maken maar dat wil niet zeggen dat ik daar geen verdriet van heb gehad of soms zelfs nog heb. Maar op een gegeven moment is mijn verdriet op en dan maakt het plaats voor een liefdevolle herinnering.

Mensen voelen zich vaak schuldig wanneer ze naar iemand vragen die gestorven is. Als je zegt “die is dood” volgt vaak een grote “sorry, sorry, sorry”. Onverschilligheid voelt voor veel mensen raar aan. Het wringt terwijl het eigenlijk de normaalste zaak van de wereld is. Denk er maar eens over na. Het grootste deel van de wereld, heel de natuur en bijna alle mensen zijn onverschillig tegenover al het leed dat jij al hebt gehad en nog zult hebben. En dat is oke. Je kunt je niet alles aantrekken, toch? Ik denk dat ik daar mijn volgende voorstelling rond wil bouwen. Over de onverschilligheid en hoe mensen daarmee omgaan.

Soms hoor ik Rudi Vranckx weer praten en dan denk ik wel dat die dat allemaal meent en met de zaken in zit waarmee hij bezig is. Maar bij mij kan er soms niet echt meer iets bij.’



### **Waarom?**

‘Omdat het altijd hetzelfde is. Het gaat steeds weer over hoe erg het allemaal is en het wordt precies nooit beter. Het is uitzichtloos omdat het met macht en politiek te maken heeft op plekken ver van ons.’

### **Denk je dat de wintersetting, het hele hygge-gevoel (Deens voor ‘gezelligheid’) rond Winteruur bijdraagt aan de emotionele openheid van je gasten?**

‘Ik moet eerlijk zeggen dat ik nooit over die vraag heb nagedacht (*denkt na*). Als goede interviewee mag ik me natuurlijk niet laten vangen door zelf allerlei theorieën te verzinnen. Maar dat het programma ‘Winteruur’ heet en in de winter is, is natuurlijk geen toeval.

Het begon bij Tom Lenaerts die me belde in de periode dat hij productiehuis Panenka ging opstarten. Toevallig had ik de dag daarvoor een

interview met toenmalig dichter des vaderlands Charles Ducal beluisterd. Het oorspronkelijke idee was een programma van twintig minuten waarin een dichter het gedicht van een andere dichter meebracht en ik bracht dan een gedicht van hem mee. En dan praatten we dus over die twee gedichten.

Tom was eerst niet echt gewonnen voor het plan omdat het niet echt tv-fähig was. Toen hij terugkwam van vakantie had hij het idee omgevormd tot het huidige *Winteruur* vanuit het idee: een boek lezen is iets om in de winter te doen, wanneer het buiten koud en binnen warm is. Dat klopt ook wel. In Scandinavië en IJsland wordt van oudsher veel gelezen, onder meer door de lange winters daar.

Het is wellicht ook de bedoeling dat je het hygge-gevoel krijgt. Alle afleveringen worden ook in deze periode van het jaar opgenomen. Het is dus niet zo dat we al in de zomer beginnen

draaien. Ik zet me dan uiteindelijk in die hele setting en zeg ‘doe maar’. De enige vereiste was dat er een dier bij was.’

### **Een dier?**

‘Ja. Ik wilde eerst een koe of een schaap. In mijn verbeelding van Winteruur zaten we in een soort veranda-achtige setting die uitgaf op een weide waarin dan een koe of schaap zou grazen. Die locatie was helaas niet zo gemakkelijk te vinden dus is het Boris de hond geworden.’

### **Over lezen gesproken. Een naam die indruk op je heeft gelaten is dichter Paul van Ostaïen. Voor veel studenten misschien een vage herinnering uit het middelbaar maar voor jou niet.**

‘Ik was vijftien toen ik van mijn vader een bloemlezing met gedichten van van Ostaïen kreeg. Ik ben dat blijven lezen en herlezen ook al

## NAVRAAG



## ‘Mensen spelen voortdurend een rol. Het betekenisloze daarvan is eigenlijk heel grappig’

(‘Het fijne aan teksten is dat je er later op een andere manier naar kan kijken’)

© Jef Cauwenberghs

snapte ik het niet altijd. Het speelse ritme en de absurditeit in die teksten sprak me enorm aan. Het is niet zomaar een soort absurditeit maar een vorm van absurditeit en wildheid die door iets wordt samengehouden. Dat had ik op latere leeftijd pas door. Kamagurka is ook zo iemand die via dezelfde absurditeit, gekheid en energie indruk op mij heeft nagelaten.

Abdelkader Benali heeft laatst in *Winteruur* nog van Ostaijen voorgedragen. De manier waarop hij het las, deed me ook weer op een andere manier naar het gedicht kijken. En dat is het fijne ook aan teksten, hoe je er later op een andere manier naar kan kijken. Er is zelfs een studie die stelt dat mensen de tweede keer meer van een boek of tekst genieten dan de eerste keer.’

### **Manifesteert die drang naar absurditeit zich vandaag nog?**

‘Mijn voorliefde voor absurde wendingen is niet veranderd. Ik ben er wel meer over gaan nadenken. Vroeger was dat enkel de herkenning en het plezier. Nu bekijk ik het bredere plaatje. Er zijn voortdurend dingen die gebeuren maar die niet benoemd worden. Mensen spelen voortdurend een rol. (de ober komt langs en vraagt of zijn omelet lekker was) Kijk! Dat dus! De ober speelt de rol van ober. Hij zegt zulke nietszeggende dingen als ‘heeft het gesmaakt?’ niet uit interesse, maar omdat dat bij zijn rol hoort. We doen alsof dat normaal is, maar het betekenisloze ervan is eigenlijk

NAVRAAG



heel grappig. Voor mij is dat een uitnodiging om daarmee te spelen.’

### **Je reciteert hier bijna letterlijk het werk van Erving Goffman. Wim Helsen zou naast cabaretier ook nog een goed socioloog zijn.**

‘(lacht) Ik heb een vriend die ooit stelde dat iedereen die zijn levenspad kruist een figurant is. Wanneer iemand uit zijn zicht de hoek van de straat om was stopte die en at een broodje om even uit te rusten. Een narcistische en

## ‘Mocht er een vijfde seizoen van *Winteruur* komen, zou ik graag gasten opnieuw uitnodigen’

egocentrische zienswijze natuurlijk, maar op zich ook wel grappig. Ik weet niet of ik een goed socioloog zou zijn. Maar ik lees wel graag boeken over psychologie.’

### **En dan komen de mensen bij jou op de bank liggen in *Winteruur*. Lukt het nog om gasten te vinden?**

‘De lijst met mensen die we willen uitnodigen is vooralsnog langer dan de lijst met mensen die we kunnen uitnodigen. Maar mocht er een vijfde seizoen komen dan zou ik graag sommige gasten opnieuw uitnodigen. Met een andere tekst uiteraard.’

### **Of dezelfde tekst maar met een ander verhaal.**

‘Dat kan ook natuurlijk. We praten uiteindelijk maar tien minuten maar soms valt er nog zoveel meer te vertellen.’



### Studente breekt Europees record herexamens statistiek

door [Ben X](#)

In juni zou Lies (26) voor de 13e keer haar examen statistiek afleggen. Maar door onafgewerkte taken slaagt ze erin haar herexamen nu al te boeken en behaalt zo een Europees record.

Onze sportredactie was het werk van Lies al enige tijd nauwkeurig op de voet aan het volgen. Haar geschiedenis is dan ook niet mist ze heeft al records op haar naam staan voor snelst ingediende examens (38.27 seconden), meerkeuzevraagexamen met het meeste foutieve antwoorden (134, ze heeft er zelfs enkele vragen voor moeten bij verzinnen) en het origineelst inleveren van een gebuisd examen (opgevouwen als vliegtuigje om van bovenaan de aula het naar de prof te smijten - ze kreeg een 9.34 voor creativiteit van de jury aanwezig en een 1 van de prof).

De prestatie op zich is dan ook geen verrassing. Wat wel opmerkelijk is, is de timing. Haar eerste zit is pas op 15 juni, maar toch hebben we vandaag al het nieuws gekregen dat ze haar record op zak heeft. We vroegen om verduidelijking: 'Mijn eindproject voor statistiek moest afgelopen woensdag ingediend worden. Ik had me echter van week vergist, waardoor ik nu een automatische NA (Niet Aanwezig, red.) score zal krijgen bijgevolg zeker ben van een herexamen.'

Lies heeft gemengde gevoelens over haar prestatie: 'Het is natuurlijk een mooie toevoeging aan mijn palmares. Statistiek is een moeilijke discipline in deze sport en ik ben dan ook trots dat ik deze prestatie op mijn naam kan schrijven. Langs de andere kant is het weer uitkijken naar wat mijn ouders erover te zeggen hebben. Hun steun heb ik vooralsnog nooit ontvangen. Jammer maar het zij zo.'

Of het wereldrecord van 15 examenkansen van de Amerikaanse Sharissa Weatherford te hoog gegrepen is? 'Dat denk ik niet. Het is natuurlijk een monumentaal record dat al bijna een halve eeuw stand houdt, maar ik ben op goede weg. We moeten blijven dromen. Zoals J. Cole het zou zeggen: 'if you ain't aim too high, then you aim too low.'☺

### Goedele Liekens wil praten over de vagina uit de taboesfeer halen met nieuwe mascotte.



Edgar Allan Poep

*Er valt niet mee te sollen*

*Met het verkiezen van ministers*

*Maar ratten die hun matten rollen*

*Da's toch iets sinisters*





## KU Leuven ontdekt waarom Mark ook Maanman genoemd wordt



## Wanneer je een berichtje krijgt van je crush



Messages • now ^

Bart De Pauw  
Ik wil je neuken.



### Tip van Flip

Ga het eerste semester naar elke les, dan weet je welke je het hele semester kunt skippen.



### Hobby van de week

Naïeve eerstejaartjes muilen.

## Ook Leuvense priesters tekenen doopcharter niet

door [Jozef De Keuster](#)

Na de Leuvense studentenclubs hebben ook de Leuvense priesters laten weten dat ze zich niet kunnen vinden in het nieuwe doopcharter dat de KU Leuven samen met LOKO opstelde.

‘Er zijn verschillende richtlijnen waar we gewoon niet mee akkoord kunnen gaan’, aldus priester Merckx. ‘Zo zouden de mensen die de doop leiden geen alcohol mogen drinken. Wat moet er dan gebeuren met die miswijn?’

Maar ook praktisch zijn verschillende richtlijnen moeilijk te behalen voor de geestelijke vaders. ‘Schachten mogen zich niet geheel of gedeeltelijk naakt vertonen, maar we kunnen die baby’s toch moeilijk met kleren aan in zo’n wijwatervat kiepen?’ vraagt pastoor Delichte zich af. Ook geluidshinder kan zo een probleem vormen. ‘Wij vertellen die baby’s wel dat ze zich rustig moeten houden, maar wanneer je in aanraking komt met dat koude water is het toch niet meer dan normaal dat je je keel openzet’, vervolgt Merckx.

Delichte vindt dat vooral LOKO hier schuld treft: ‘Het is toch niet omdat onze praktijken nog uit de middeleeuwen stammen – en soms zelfs op het barbaarse af zijn – dat zij mogen beslissen of wij die voortzetten of niet.’ Merckx springt Delichte daarin bij: ‘Het welzijn van onze schachten wordt dan als argument gegeven, maar over het welzijn van de instellingen en tradities reppen ze geen woord. Ongehoord vinden wij dat.’

De priesters bekijken samen met collega’s uit Gent en Antwerpen hoe het verder moet, maar weigeren voorlopig om wijwater bij de miswijn te doen. Het Vaticaan wenste niet te reageren op het doopcharter.

# Is journalistiek op jouw lijf geschreven?

Veto zoekt talent. Leer ons kennen tijdens onze redactievergadering.  
Elke donderdag om 20u bij Veto ('s Meiersstraat 5)





# Nog niet uitgelezen?

LEES VERDER OP VETO.BE

## SOCIAAL



### Merksnaam voor meer menselijkheid

Wat begon met een mango in het UZ Leuven, werd een model voor warme zorg.

## STUDENT



### 'België en Vietnam zijn eigenlijk niet zo verschillend'

Interview met Luat Cuong Nguyen: de man achter Loempialand

## CULTUUR: ONDERHOND

### De Olympische Spelen van onze jeugd

Benno Debals duikt voor u in de krochten van het internet en komt boven met de Marblelympics: 'Het lijkt allemaal wat knikkers voor de zwijnen, maar het is net dat productieniveau dat je bij de Spelen houdt.'

# colofon

#### Ana Van Liedekerke

hoofdredacteur  
ana@veto.be

#### Lien De Proost

redactiesecretaris  
lien@veto.be

#### Daan Delespaul

redacteur Sociaal  
daan@veto.be

#### Tijs Keukeleire

redacteur Onderwijs  
tj@veto.be

#### Pieter Jaspers

redacteur Internationaal  
pieter@veto.be

#### Margot Delaet en Mathieu Lonbois

redacteurs Cultuur  
mathieu@veto.be  
margot@veto.be

#### Mathilde Dams

redacteur Student  
mathilde@veto.be

#### Jan Costers

redacteur KU Leuven  
jan@veto.be

#### Benno Debals

redacteur Onderzoek  
benno@veto.be

#### Anne-leen Declercq

redacteur Beeld  
anneleen@veto.be

#### Arne Van Lautem

redacteur Eindredactie  
arne@veto.be

**Eindredactie** Ana Van Liedekerke, Lien De Proost, Mathilde Dams, Jan Costers, Arne Van Lautem, Vincent Cuypers, Benno Debals  
**Vormgeving** Ana Van Liedekerke, Lien De Proost  
**Cover** Anne-Leen Declercq  
**Schrijvers** Tijs Keukeleire, Rani Goelen, Vinsent Nollet, Van Liedekerke, Vincent Cuypers, Lien De Proost, Tom Dinneweth, Arne Van Lautem, Luz Goossens, Jan Costers, Jef Cauwenberghs, Daphne de Roo, Mathilde Dams  
**illustratoren** Ira Gielis, Rani Goelen, Anneka Robeyns, Guillaume Deprez, Daphne de Roo, Ruben Algoet, Korneel van Dooren  
**Fotografen** Bavo Nys, Rani Goelen, Jef Cauwenberghs  
**KU Leuven** Arne Van Lautem, Benno Debals, Jan Costers, Frank Claikens, Mathilde Dams **v.u.** Lien De Proost

Veto is een uitgave van de Leuvense studentenkoepel LOKO. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO. Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze Redactievergadering, elke donderdag om 20u op de tweede verdieping in de 's Meiersstraat 5; of stuur een mailtje naar veto@veto.be.



# STUDENTEN WELKOM LEUVEN

WOENSDAG  
2 OKTOBER, 15 U.  
LADEUZEPLEIN

**GRATIS  
TOEGANG!**

**LEER ER JE STUDENTENSTAD EN  
MEDESTUDENTEN BETER KENNEN!**

MET INTERACTIEVE INFOMARKT, MUZIKALE OPTREDENS EN ZOVEEL MEER.

#StuWel   

[www.studentenwelkom.be](http://www.studentenwelkom.be)



EMPOWERED BY

